



AUGUST - 1926

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

Officielt Depot for det danske
Spejderkorps

Bedst og billigst.

...

**Ny Prisnedsættelse paa Korps-
sets reglementerede Udrust-
ning og andet Spejderudstyr**



Spejderhat org. eng. (Korpsets regl. Model) .	6,00
do. amerikansk Facon	7,00
Alpehuer, uden Foer	2,00
do. med Foer og Svederem	2,50
Lejrhuur, khakifarvede	2,00
Spejderbluser, (Korpsets reglementerede)	
linne 3 4 5 6 7 voksen	
linne 5,75 6,50 7,00 7,75 8,25 8,75	
Spejderbenklæder, (khaki eller blaa) 2 Stiklommer,	
1 Baglomme	4,75 5,25 5,50 5,75 6,00
Tørklæder, (prima Kvalitet)	1,20
Spejderstrømper, khaki, prima Kvalitet	
7 8 9 10 11	
3,00 3,50 3,75 4,00 4,50	
Sweaters, khaki 11,00 11,50 12,00 12,50 13,00 13,50	
Hammondbenklæder, khaki, stærkt Kamgarn	
14,50 15,00 15,50 16,00	
Spejderbælter, orig. engelske	2,50
Jamboree Tornystre	9,00

Benyt vort anerkendte Regntøj.

Spejderregnslag, khaki, Letvægtsoliertøj 13,00 15,00	
Spejderregnfrakker, sorte, do.	
14,00 15,00 16,00 18,00	
Spejderponcho, khaki, Letvægtsoliertøj	15,00
Vindjakker	13,00 16,00
Pullovers	7,50 9,00
Spejderstøvler	13,50 16,50 25,00

Brug vore Skoletasker.

Tommy Lejrtaske	3,50
Ravndugstaske, m. udvendig Lomme	6,00
Lædertaske, do.	9,00
do. stor do.	11,00

10 pCt. til Tropskasserne.

Husk at vi foruden ovennævnte
Prisnedsættelser giver en Vare-
rabat paa 10 pCt. til jeres Trops-
kasser af hvert eneste Indkøb
(Par Strømper, Bluser, Benklæ-
der o.s.v.) I gør hos os.

Nørregade 15

København K.



NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858



H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

Skolebøger

til alle Skoler og Kursus

bestilles hos

PALM GREISEN, SILKEGADE 4

Ring til Central 4619 eller Byen 7018.

Bøgerne sendes overalt.

VÆR BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K. Spejderdepotet, Studiestræde 30, K.

NUMMER 11

AUGUST 1926

10. AARGANG

Gammel og kroget er han — lige hjemvendt fra Amerika.

Gammel og kroget er han — lige hjemvendt fra Amerika.

Gadens Beboere synes, han er interessant, der er „noget“ over ham, noget sælsomt, hans Blik kan til Tider blive saa underlig fjærnt, som søgte han i Tankerne tilbage til den Verdensdel, han for bestandig har forladt.

Jeg opsøger ham i hans Lejlighed — tre Værelser med et Udstyr, der vil faa hver Drengs Hjerter til at banke i $\frac{1}{16}$ Takt, om han ser dem.

De Stuer rummer Stof til en større Roman, fyldt som de er med udstoppede Fugle i saa godt som alle Farver med underlige Redskaber, som vi herhjemme ikke kender Brugen af, og med Billeder af naturskønne Egne.

Henne ved Sofaen ligger der et stort Bjørneskind.

„Det har været en mægtig Krabat,“ siger jeg og peger paa det.

„Ja,“ svarer han, „jeg har selv skudt den“, og derpaa fortæller han mig et spændende Jagteventyr.

„Hvordan er det at vende tilbage til Danmark?“ spørger jeg, da han er færdig med sin Beretning.

„Aa jo,“ lyder Svaret, „det gaar an.“ „Ikke mere?“

„Jeg har været hjemmefra i 30 Aar. Tænk paa det.“

Vi taler en Del om Amerika, derpaa spørger jeg:

„Hvad synes De om dansk Ungdom?“ Han sidder lidt og ser ud i Stuen, den gamle Viking, saa siger han:

„Den er vel nok mere rask paa det nu til Dags, end den var for 30 Aar siden, den har jo for Eksempel tilegnet

ET PAR ORD OM DANSK UNGDOM



sig en Del Slagudtryk, som vi, da jeg var ung, lod de voksne om at benytte, jeg har ogsaa paa Følelsen, den er for optaget af sig selv.“

„Hvad mener De?“

„Jeg mener, den har ikke som i gamle Dage Tid til at række de ældre en hjælpende Haand, hvad enten det gælder at gøre os en lille Tjeneste, selvom de

maaske skal forsømme en Fodboldkamp, eller det gælder endnu større Ting, vi skal for det meste selv komme og bede om Hjælpen.“

„Tror De ikke, det er Ubetænksomhed?“

„Maaske — men de unge i vore Dage tænker for meget paa at more sig, det er usundt, derved glemmer man let Pligterne. Bare de unge vilde søge at faa noget mere ud af deres Ungdom end netop Tant og Fjas, Baller og Halpforestillinger, det er jo i de unge Dage, man skal lære for Livet. „Hvad man i Ungdommen nemmer, man ej i Alderdommen glemmer“, siger et gammelt Ord, og det er sandt, jeg har selv erfaret det.“

„Hvad mener De om Spejderne?“

„Dem kan jeg svært godt lide. Det er saadan nogle raske Gutter at se paa, naar blot de mener deres Spejderløfte alvorligt, har de Fremtiden for sig. Den Lilje, de bærer, er jo et Adelsmærke, og det vil jeg ønske for Spejderne, at de maa bevare dette Mærke rent og uplettet, være sig dets Forpligtelse bevidst.“

Han tier et Øjeblik, saa siger han med et Smil: „Verden er stor. Den rummer meget godt, men ak! endnu mere ondt. Lykkelig er den Dreng, hvis rene Drengesjæl redder ham frelst gennem Brændingen. Verden har Brug for de unge; men den spørger først og fremmest efter en dygtig og maalbevidst Ungdom.“

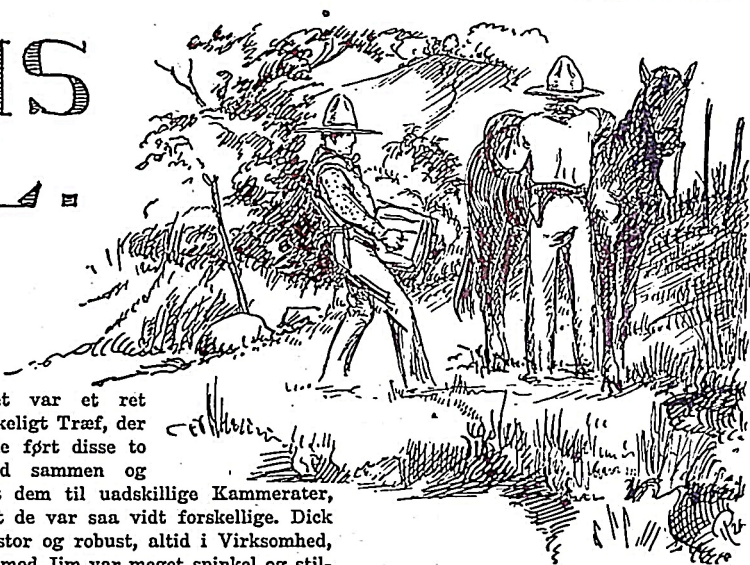
Lad os tænke over hans Ord, den gamle, vidtberejste Mand, der har vist Bud til os alle — til Førerne saavel som til de menige Spejdere

Henry Dahl.

DØDENS DAL.

C. C. STENDER

Tegninger af Asger Riber.



Da Solen stod op, fandt den Jim Dawson og hans Kammerat Dich Alstone rede til at drage af Sted. De var tørnet ud fra deres Telt allerede ved første Dagskær, og efter en hurtig Renselsesproces i Springty Creek havde de indtaget deres tarvelige, men kraftige Frokost og pakket deres faa uundværlige Ejendele paa deres eneste Hest. Den tilhørte oprindelig Jim; men nu, efter at Dicks Hest var styrtet paa Vejen hertil og havde brækket det ene Forben, saa den maatte skydes ned, var de fælles om den.

„Saa Jim, der har vi Solen,“ udbrød Dick, da han saa dens øverste Rand hæve sig over Klippebjergene langt ude i Øst, „nu maa vi skynde os, saa vi kan naa langt frem, inden det bliver for varmt.“

„Vi kan under alle Omstændigheder ikke naa Dødens Dal før imorgen Midtag. Den drager jeg ikke igennem om Dagen, om jeg saa fik lige saa meget Guld for det, som jeg kan grave paa et Aar.“

„Hm! Nu har jeg lagt vort Guldstøv her i Saddeltasken, lad os se at komme af Sted.“

Jim kastede endnu et Blik hen over Lejrpladsen, hvor de havde levet ene to i mere end tre Maaneder. Skønt de ikke havde set andre Mennesker i den Tid, var det dog med en vis Vemod, han nu drog bort. Tiden var gaaet for dem, som havde det været tre Dage og ikke tre Maaneder siden, de fandt det første Guldstøv i Skrænten ved Springty Creek, men nu var der ikke mere, saa maatte de drage bort for at lede andre Steder. De sidste fjorten Dage havde de søgt baade højere oppe langs Bækken og længere nede og paa den anden Side, men intet havde de fundet.

Ved Dicks: „Hvor bliver du af?“ for han op fra sine Tanker, kastede Riflen over Skulderen og havde snart indhentet Dick og Hesten.

Det var et ret mærkeligt Træf, der havde ført disse to Mænd sammen og gjort dem til uadskillige Kammerater, skønt de var saa vidt forskellige. Dick var stor og robust, altid i Virksomhed, hvorimod Jim var meget spinkel og stilfærdig. Det var i Salmonville, de mødtes. Ja, egentlig havde de først rigtig faaet Lejlighed til at lægge Mærke til hinanden Dagen efter, da det blev lyst.

Sagen var nemlig denne:

Jim var gaaet ind i Simple Slucks Salon for at faa sig en stille Whisky. Da alle Stole og Kasser var optaget, blev han staaende ved Bar'en, og medens han nu og da nippede til sin Whisky, gav han sig til at studere de tilsteværende. De fleste saa ud til at være Tømmerhuggere oppe fra Dannis River; svære, solbrændte, gudsforgaaende Fyre, som nu var ved at spille deres Lønninger bort i Poker. Det gik haardt til. Det var ikke smaa Summer, der stadig skiftede Ejermænd. Pludselig bemærkede han, at en Mand ved et af de Borde, hvor Spillet var hedest, snød. Jim missede med Øjnene; var der noget, han hadede, saa var det Snyderi. Han tog sig en ordentlig Slurk af Glasset, satte det haardt i Disken og nærmede sig Bordet med langsomme Skridt, idet han stadig holdt Øje med Manden, han havde set snyde. Da han gjorde endnu et Forsøg, snappede han med et hæst: „Skurk!“ Kortene og lagde dem paa Bordet for at afsløre Bedrageriet; men Bedrageren, som i første Øjeblik var blevet fuldstændig overrumpet, sprang op, greb sin Skedekniv og for ind paa Jim.

„Usle Karl,“ jeg skal lære ham at holde Fingrene fra andres Anliggender,“ brølede han og stødte ud efter Jims Rib-

ben. Kun et behændigt Sidespring reddede ham i sidste Øjeblik fra at have haft Kniven plantet dybt i Brystet, nu slap han med et dybt blødende Saar i højre Arm. Dick, som ubemærket var kommet ind ad en Sidedør, havde iagttaget hele Optrinet og søgte nu at bane sig Vej frem til de kæmpende; men ved Bedragerens Udraab var alle sprunget op og havde trængt sig sammen om dem. De stod overfor hinanden, Jim lille og spinkel, men rolig. Den anden høj og muskuløs med sammenbidt Mund og lyvende Øjne. Det var umuligt for Dick at trænge sig frem. Da Jim atter saa Haanden med Kniven hæve sig til Hug, famlede han efter sin Revolver. Det forekom ham en Evighed, inden han fik den frem og hævet til Skud. Han trak af, men den klikkede. Nu stak den anden. Da skete der noget ret usædvanligt i Salmonvilles Historie. En Lasso kom susende gennem Luften og snødrede sig sammen om den knivbevæbnede Haand, og i det samme gik Jims Revolver af og ramte en Lampe, som sluktes. En anden Revolver et Sted i Stuen knaldede, saa den anden Lampe splintredes. I den Tummel, der opstod i Mørket, mærkede Jim en Haand gribe om hans Haandled, medens en Stemme hviskede:

„Kom med denne Vej, Kammerat; saa skal vi nok klare de Ærter!“

Jim huskede kun, at han var blevet trukket ud bag Huset, saa overmandede Smerter og Blodtab ham, og han besvi-

mede. Da han kom til sig selv, var det højlys Dag, og han laa i et lille Telt. Ved hans Side sad den Fyr, som havde reddet ham ud fra Salmonville.

„Naa endelig kommer du til dig selv igen. Det var bravt gjort Kammerat, det du gjorde sidste Nat; men Sneaky Pat er ikke til at spøge med, vær du glad, at du ikke kom til at ligge med Næsen i Vejret paa Kirkegaarden.“

— Der var nu gaaet et Par Aar, siden det skete. I den svundne Tid havde de sammen gjort Kalifornien paa Kryds og tværs. —

Det gik kun langsomt op gennem det uvejsomme Dalføre mod Vandskellet, som naaedes op ad Formiddagen. Det var nu blevet hedt, saa de blev enige om at holde Rast nogle Timer her, inden de drog videre. En Hare, skudt paa Vejen, blev hængt paa Spid over Baalet, og medens den stegtes, strakte de Benene i Skyggen af nogle Fyrrebræer og nød Udsigten over Dalen, de nu skulde gennem. Langt ud mod Vest over de foranliggende Bjerger skimtedes nogle enkelte sneklædte Toppe, og under dem laa en Dal Mage til den, de lige kom fra, bevokset med spredte Smaaskove, og ned midt gennem Sænkningen løb en lille Flod, Whirling River kaldtes den længere nede, hvor den var bredere og fuld af Smaafald; her var den kun en stenfyldt Bæk.

„Jeg tror, det er klogest, at vi holder os her oppe paa Vandskellet, til vi naar tværs af „Djævelens Finger“,“ udbrød Jim efter i et Stykke Tid at have staaet og set ned over Dalen, „heroppe er der tilsyneladende mere fremkommeligt end dernede.“

„Det kan vist være Hip som Hap,“ mente Dick, han var ivrigt beskæftiget med at undersøge sine Møkkasiner, „vi har dog den Fordel, at heroppe fra er der Udsigt over Landet; men skal det gaa med denne Fart Resten af Dagen, naar vi ikke Dødens Dal i Dag.“

„Det er en tosset Ide af dig at ville den Vej. Selv om det varer længere, vilde det vist alligevel være klogere at gaa udenom, Dick.“

„Hør, ved du nu hvad! Har vi to nu ikke holdt sammen i tykt og tyndt de sidste to Aar? Har vi kunnet holde sammen deroppe i Snestormene paa Sierra Nevadas Glaciers, kan vi vel ogsaa nok gøre det hernede paa „Helvedes Dørtærskel.“ Jeg har hørt det Hul af en Dal

omtale saa ofte, at nu vil jeg prøve, om det virkelig er saa slemt, som det siges at være. Vil du ikke med, saa værsgod, tag din Hest og din Udrustning, vi kan saa mødes igen ovre i Abercom City, naar du kommer derover.“

„Nej, saa var jeg en daarlig Kammerat, hvis jeg lod dig i Stikken her. Chancen er større, naar vi er to. Jeg vil ikke hedde Jim Dawson, om jeg ikke gik med. Selv om det er Galmandsværk, følger jeg dig.“

Det skumrede allerede stærkt, da de to Guldsgere arbejdede sig op ad Skraaningen under „Djævelens Finger“, en stor fritstaaende Klippetind, som ragede højt op over de omliggende Kuller. De fandt snart en Lejrplads i Læ under Klippesiden, og et Par Timer efter sov de den trætte Vandrers sunde Søvn i den friske Luft.

Dødens Dal var en lang Køft med uoverstigelige, lodrette Klippevægge paa begge Sider, og Bunden var dækket af stærkt salpeterholdig Sand. Plantevæksten indskrænkede sig til et Par enkelte Urter, som kunde modstaa Heden og Tørken. Visse Somre fandtes et Par smaa Vandhuller med nogenlunde drikkeligt Vand omtrent midtvejs inde i Kløften. Det var kun faa Mennesker, der havde været gennem denne Kløft; men blandt Guldsgere verserede Historier om de fabelagtige Rigdomme paa Mineraler,



Jim og Dick.

der skulde findes langs de vejrsmuldrede Klipper. Her fandtes det rigtige Eldorado, men endnu havde ingen bragt Lykken med hjem derfra.

Ved Indgangen til Kløften holdt Jim Dawson og Dick Alstone Rast næste Middag. Resten af Dagen vilde de benytte til at hvile i, naar Natten saa faldt paa, vilde de benytte dens Kølighed til at naa frem til Vandhullerne, som de haabede paa at finde vandfyldte. For Sikkerheds Skyld havde de dog taget saa meget Vand med, som kunde rummes i deres faa dertil indrettede Ejendele.

Da Solen var gaaet ned, brød de op og steg ned i Kløften, hvor der endnu var stegende hedt. Varmen slog op mod dem fra alle Sider. De havde Fornemmelsen af, at de var paa Vej ned i en glødende Ovn. Det gjaldt om at udnytte Tiden, saa de skyndte sig fremad, det bedste de kunde. Jordsmonnet var forholdsvis jævnt, og da Maanen kom op over Klippernes Rand, lyste den for dem.

Varmen var trods Natten ulidelig. Huden paa deres Ansigter tørrede og Læberne sprak. Skønt Temperaturen stadig faldt, var det dog endnu temmelig lummert, da Jim pludselig standsede.

„Puh, den er lusket. Lad os hvile lidt og faa en Sjat Vand, inden vi fortsætter.“

Dick fulgte ogsaa Trang til at hvile, og Hesten var heller ikke fri for at se lidt mat ud. Saa hjalp de den af med Bagagen og satte sig paa den.

„Her er varmere, end jeg havde ventet, Jim. Men nu er vi her, saa skal det ogsaa gennemføres.“

De sad lidt i Tavshed og slikkede deres sprukne Læber. Hesten hang med Hovedet, den var aabenbart heller ikke glad ved Foretagendet.

Noget sort bugtede sig pludselig frem under Bylten, de sad paa, hen imod Jims Ben. Dick sprang op med et Sæt, greb sin Revolver og knaldede hele Magasinet af. Jim sprang forfærdet i Vejret, han anede ikke Aarsagen til Skuddene og troede derfor, Kammeraten pludselig var blevet vanvittig; men saa fik han Øje paa det sorte, som nu laa ubevægelig i Sandet nær det Sted, hvor han havde siddet. De nærmede sig forsigtigt og saa da, at det var en Klapperslange af ret anseelig Størrelse, der var kommet ud under Udrustningen.

„Det var en giftig Fyr, elleve Ringe

om Halsen. Dens Bid skulde jeg nok have mærket. Det var godt du tog den."

Der maa sikkert være Vand ikke saa forfærdelig langt herfra, lad os se at komme videre. Nu er det ikke saa varmt mere, vi maa kunne naa Vandhullerne i Løbet af et Par Timer."

Saa læssede de Udrustningen paa Hesten, og snart gik det fremad igen. De havde gaaet en rum Tid, da et Udraab fra Dick, som et Øjeblik var sakket bagud, fik Jim til at standse.

"Saa skulde den Onde lyne mig da osse! Vandsækken er utæt! Se her, Vandet løber ned ad Hesten Sider. Og se her i Sandet."

I en Fart fik de pakket af igen og undersøgt Vandsækken. Den var tom! Al Vandet var løbet ud gennem to smaa Huller omtrent nede ved Bunden; men hvad værre var, deres straaflattede Dunk var knust og Vandet borte. Hvorledes var det gaaet til? De stod lidt og stirrede fortabte paa Ødelæggelsen. Deres kostbare Vand var borte. Jim gav sig til at undersøge Hullerne nærmere, de saa ham mistænkelige ud.

"Laan mig en af dine Revolverpatroner," sagde han pludselig og vendte sig mod Dick.

"Hvad vil du med den?" spurgte denne forbavset og rakte ham den ønskede Patron.

"Ja, det var blot noget, jeg kom til at tænke paa."

Han gav sig igen i Lag med Vandsækken.

"Ja, var det ikke nok det, jeg tænkte," udbrød han straks efter, "se her, den passer, som var Hullet syet til den!"

Dich bøjede sig ned over ham og opdagede til sin Forbavselse, at Patronerne passede i Hullerne i Vandsækken. Pludselig gik det op for ham, hvordan det var gaaet til.

"Dick, du skød Hul i Sækken, da du reddede mig fra Slangen. Det er godt, der ikke er saa langt til Vandhullerne, for ellers havde det set slemt ud for os. Naar vi naar derhen, reparerer vi Sækken, saa er der ikke noget at være ked af."

De fortsatte den afbrudte Vandring i Tavshed. Snart forsvandt Maanen dog bag Kløftens Vægge, og Mørket bredte sig saa tæt over Kløften, at det var umuligt at se fem Skridt frem foran sig. Saa standsede de igen. Hvis der var Vand, maatte det være i Nær-

heden; men i dette Mørke kunde de let gaa forbi det uden at opdage det. De rejste saa deres Telt og gik til Ro for, naar Dagen brød frem, da at lede efter det nu absolut nødvendige Vand.

Saasnart Solen om Morgenens kom saa højt op, at dens Straaler traf Teltet, vaagnede de, og inden længe steg Temperaturen saa stærkt, at de følte det, som skulde de kvæles under det tynde Lærred. De søgte ud i det fri for blot at konstatere, at der var ringe Lindring at finde der. Ikke en Vind rørte sig, og fra en fuldkommen skyfri Himmel sendte den ubarmhertige Sol sine glødende Straaler ned over Dalen. De glemte helt at lede efter Vandhuller og søgte over i Skyggen bag en Klippe. Ogsaa der var heft, men de undgik dog Solens Straaler. Her opholdt de sig en Times Tid, saa drev den nagende Tørst dem frem for at søge efter Vandhullerne.

Jim klatrede op paa Klippen for derfra at se ud over Dalen; men der var ingen glitrende Vandflade at se. Alt var Sand og Klipper.

"Det forstaar jeg ikke," sagde han, da han kom ned, "Slangen maa da have opholdt sig et Sted i Omegnen af et Vandhul. Hvor den var, maa der ogsaa have været andre Dyr, som ikke kan leve uden Vand."

"Slangen? Nej, jeg forstaar det heller ikke. Er du aldeles sikker paa, du ikke saa noget Vand?"

"Ja, hvordan kan du tvivle om, at en tørstig Sjæl som mig kan overse den

mindste Draabe Vand?"

"Nej! Men saa den fordømte Slange?" De sad lidt i Tavshed og saa ud i det glitrende Sollys. Hesten laa og gispede efter Luft.

"Hør, sig mig, Dick, kan det ikke tænkes, at vi selv har transporteret Slangen med ned i Dalen?" kom det langsomt fra Jim.

Dick drejede Hovedet og saa paa ham med slørede Øjne.

"Selvfølgelig! Men det er omtrent som at afsige sin egen Dødsdom, for saa er der ingen Chance for, at vi finder Vand her i Nærheden. Uheldet i Nat sinkede os, vi er ikke nær saa langt fremme, som vi skulde have været. Der maa Vandet være!" Han rejste sig og gik ud i Solen.

Lidt efter kom han tilbage i Skyggen igen. Ansigtet var rødskjoldet og Øjnene blodsprængte.

"Her er hedere end i Helvede; men vi maa frem til Vand. Jeg holder det ikke ud meget længer. Jeg var nede og undersøge Vandsækken. Her er alt, hvad der var tilbage."

Han holdt et Krus halvt fyldt med Vand frem.

"Drik det. Nu gaar jeg videre frem og leder efter Vandhullerne, og naar jeg finder dem, kommer jeg tilbage med noget mere Vand. Saa kan vi følges ad videre i Nat."

Jims Øjne tindrede af Lyst. Tungen, som klæbede til Ganen, ligefrem fordrede den liflige Vædske, der raketes ham. Han førte Haanden frem for at tage Kruket, men standsede pludselig.

"Har du drukket, Jim?" Han sendte ham et spørgende Blik.

"Ja, jeg har," løj denne, "jeg drak min Part med det samme. Det var mig umuligt at vente, til jeg naaede herop."

Jim tog Kruket og slubrede det lunkne Vand i sig. Aldrig havde han drukket saa liflig en Drik. Saaledes nød han de kostbare Draaber, at han ikke bemærkede Dicks gridske Øjne, der hang ved Kruket, indtil han med en Kraftanstrengelse vendte sig om og saa ud over det glødende Sand.

"Dick!" lød det bag ham. "Tak skal du have, det smagte herligt."

Dick gjorde en krampagtig Synkebevægelse.

"Drik det sidste; jeg har levet lidt til dig."

Dick vendte sig brat.

KØBENHAVNERDRENGENES TELTLÉJR.

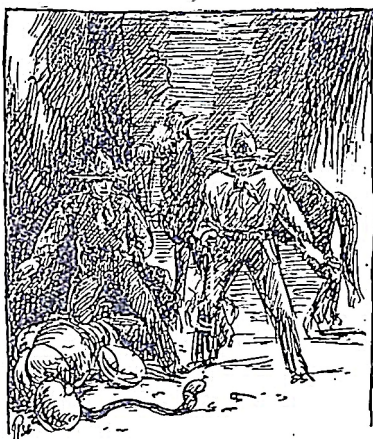
Bidragliste.

1. Øbro Flok	Kr. 10.00
1. Fredericia Flok	" 20.00
X. Nærum Kostskole	" 30.00
"Onkel", 1. Nærum Trop...	" 10.00
Erik Angel.....	" 10.00
Frk. C. Jørgensen	" 10.00
1. Søndborg Trop	" 18.00
1. Stubbekøbing Trop	" 10.00
Frederiksværk Trop og Flok ..	" 9.50
Ib Torriid	" 10.00
1. Sjøborg Trop	" 25.00

Endvidere har vi modtaget et Fri-mærkealbum.

Med det tidligere indkomne:

Kr. 1286.92



... Noget sort bugtede sig pludselig frem ...

„Jamen jeg har drukket, hvad der tilkom mig!“

„Det er ligemeget, jeg vil nyde det, jeg drak, endnu mere ved at se dig drikke. Du trænger sikkert mere til det end jeg.“

Dick nærmede sig langsomt og tøvende det fremstrakte Krus, hvori der endnu var nogle Draaber Vand. Han tøvende endnu et Øjeblik, men saa overvandt Trangen enhver Modstand, og med et hæst „Tak!“ tog han Kruset og sugede langsomt de sidste Draaber til sig.

„Jeg gaar med, Dick. Du maa ikke gaa alene. Skal vi dø, saa dø vi sammen, og skal vi slippe herfra, sker det sammen.“

„Jamen vor Bagage og din Hest? Den kan sikkert ikke taale Solen, se hvor medtaget den er.“

„Den bliver her sammen med Bagagen. Saa kan vi hente den i Nat, naar vi har fundet Vandet.“

Saa fulgtes de ad ud i det hede Solskin. De tog kun Vandsækken og Kruset med og begyndte den uhyggelige Vandring længere ind i Kløften. Solen brændte over dem, og Sandet under deres Fødder brændte gennem Fodtøjet, som var det Gløder, de gik paa. Det skærende Sollys flammede for deres Øjne, saa det sved og smertede i dem og Huden blev ru og øm. Sveden var for længst drevet ud af Kroppen.

Der blev ikke vekslet et Ord mellem dem. De havde begge Fornemmelsen af,

at Tungen svulmede op og fyldte Mundhulen. Næsens Slimhinder var tørret ind, saa det smertede, hver Gang de drog Aanden. Deres Gang blev langsommere og langsommere. Benene flyttede sig automatisk. Kom de da aldrig til Vandhullet?

For de smertende Øjne begyndte Sandet at flimre og bølge. De mest fantastiske Farvespil straaledede for dem. Jim vaklede, men i det samme syntes det ham, som han langt forude saa noget blinke, som kun Solens Genskin i en Vandflade kunde gøre. Med en Kraftanstrengelse rettede han sig op, nu var Maalet nær. Nu havde ogsaa Dick set Vandet, han pegede fremad og vilde sige noget; hans Læber bevægede sig, men ikke en Lyd kom over dem.

De satte begge Farten op, men inden længe maatte de standse og hvile. Saa gik det atter fremad med langsomme, vaklende Skridt. Jim syntes, det var en Evighed siden, han havde set Vandet blinke. Det var som en Mare red og tyngede ham til Jorden, Benene var blytunge, og alt dansede for hans smertefulde Øjne. Han var ved at segne, da han naaede Toppen af en lille Høj; men da saa han igen det herlige Vand lige for sig, kun halvtreds Fod længere fremme. Han satte i Løb ned ad Bakken. Aa, hvor skulde det gøre godt at mærke Vandet slaa sammen om sig og suge det ind i sine brændende Indvolde.

— Men Knæene nægtede at bære ham længere, og med et Suk segnede han forover. Hvilken livsalig Følelse der strømmede ind over ham. Det var som dalede han ned i den dejligste, bløde, hvide Sne. Hvor var det vidunderligt, saa var det, han lige havde gennemgaaet, altsaa kun en Drøm, et ondt Mareridt. Han laa fuldstændig rolig, blot nødt Tilstanden. Hør, nu ringer det! Det er Klokkerne henne i Kirken, hvor var det rart at høre de kære gamle Klokker ringe igen. Der vilde han gaa hen, det var saa mange lange og onde Aar siden, han havde været hjemme i Kirken:

„Dick!“ hviskede han sagte, „min bedste Kammerat, kom og lad os gaa hjem.“

— Dick saa nok, at Jim vaklede og faldt, men han opfattede det ikke. Han havde kun een Tanke: — Vand — nu var han ved Maalet. Endnu nogle vaklende Skridt, og han segnede ned ved Bred-

den af en lille, stinkende Mudderpøl, i hvis Midte et halvt opløst Aandsel laa og forpestede Luften og Vandet. Han stirrede med Forfærdelse paa den stinkende, slimede Pøl. Øjnene stod frem fra deres Huler, og Tænderne gnistrede i Solen. De knyttede Hænder løftede han truende mod Aadslet og brød ud i en vild, djævelsk Latter, men sank saa udmattet sammen.

En Stund laa han ubevægelig, saa løftede han sig op paa Albuerne og saa tilbage efter Jim. Hvor blev han dog af? Laa han ikke derhenne? Mon han havde fundet Vand? Paa alle fire og uendelig langsomt kravlede han hen mod ham.

„Jim, lykkelige Jim, du naaede først Vandet. Ræk mig dit Krus,“ stønnede han og sank atter sammen.

— Jamen, hvad var han ked af, han havde jo alt det Vand, han kunde ønske sig. Laa han ikke her og dasede i Spen derhjemme og nød Livet. Aldrig havde han følt en saadan Vellyst.

„Hvor Livet er herligt, Jim. Her vil vi blive!“

— Da Solen gik ned, laa to livløse Legemer i Sandet. Sjælens var gaaet videre til de lykkelige Jagtgrunde langt der ude i Vest bag Sierra Nevadas glitrende Toppe. Der hvor Solen vandrede hen hver Aften.



PAA HESTERYG I ARGENTINA

REJSEBREV FRA TO DANSKE SPEJDERE



Ved Orientefloden.

Vi bringer her et lille Rejsesbrev fra to af jere Kammerater. Vi kan glæde jer med, at de har lovet i et senere Nummer at fortælle nærmere om deres mange Oplevelser i det fremmede.

Valparaiso, 8. Maj 1926.

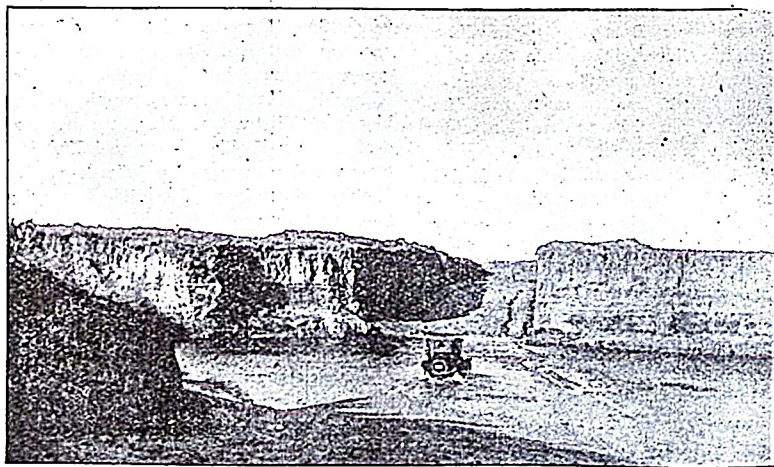
Maaske vil det interessere Jer at se et Spejderbillede herovre fra og høre et Par Ord fra os. Som en Del af Jer ved, rejste vi fra Danmark i Maj Maaned 1925, og efter en fornøjelig og begivenhedsrig Rejse lander vi i Argentina den 9. Juni. Gennem 9 Maaneder prøver vi lidt af Camplivet: Skolelærer, Kok, Hestepasser, Høstarbejder og Pløjemand, og det viser sig, at vi udmærket kan klare os her. I den forløbne Tid har vi tjent en Del Penge og hitter nu paa at foretage en Spejdetur gennem Sydamerika. Generalkonsulatet i Buenos Aires har ordnet alt med „Det Argentinske Spejderkorps“, og med 3 Heste, Fotografiapparat og Revolver i Bæltet begynder vi Togtet. Her ser I et Billede taget ved Oriente-Floden. Vi red i 1½ Maaned. I den Tid blev den ene Hest dødtræt, og den maatte efterlades, og Erik oplever det sørgelige, at hans prægtige Dyr dør. I kan tro, det var sørgelige Dage, der gik forud. Jeg sælger saa min Hest, og vi tager med Bane Resten af Vejen. I

Spejdernes Lommebog er opgivet 16,000 Spejdere for Argentina, men de eksisterer kun paa Papiret. Flere af de Steder, hvor vi skulde besøge Spejdere, fandt vi kun en Chef, og i de andre Byer udenfor Buenos Aires fører Spejdersporten en kummerlig Tilværelse. Et Resumé fra Tropsførerne lyder saaledes: Vi mangler Publikums Interesse; før bliver det ikke bedre. Der vil gaa adskillige Aar, før Argentinas Spejdere naar paa Højde med Europas, men naar det naas, bliver de til Gengæld haarde

Konkurrenter, thi de har et Arbejdsareal, hvor de frit kan boltre sig Dag og Nat. Her kan de lave hvad de vil uden Hensyn til Per og Povel. I Mendoza spiste vi saa mange Vindruer, saa vi var lige ved at revne. Vi plukkede dem selvfølgelig selv af. Efter 8 Dages Ophold i Mendoza tog vi over Andesbjergkæden til Chile. Vi passerede Aconcagua i faa Legua's Afstand. I kan tro, det var en Tur, som aldrig glemmes. Dybe Kløfter, rivende Floder, lange Tuneller og til begge Sider Bjerge, hvis Tinder var snedækte. I 2 Dage besøgte vi den store Cementfabrik i La Colera, den er grundlagt af Danske og i dens første Leveaar ledet af Danske, men med Chilensk Kapital. Nu har Chilenerne imidlertid skubbet Danskerne ud — paa to nær — og leder selv Fabrikken.

I Valparaiso blev vi modtaget med aabne Arme af Spejderne. De holdt Reception, viste os Navigationsskolen og andre store Institutioner. Forleden Aften var vi inviteret til Middag i den danske Klub og traf her flere gamle Spejdere derhjemmefra. Vi bliver her i 8 Dage endnu, saa tager vi til Nord-Chile. Nu slutter vi med en Hilsen til alle danske Spejdere — specielt en ekstra til Fyns Division.

S. C. Bech Sørensen.
Erik Rathje.

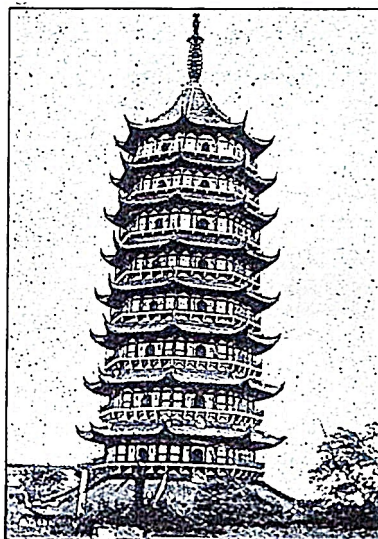


Broer benyttes ikke ved alle Floder.



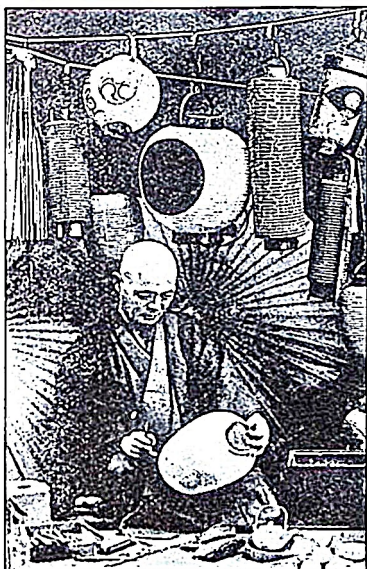
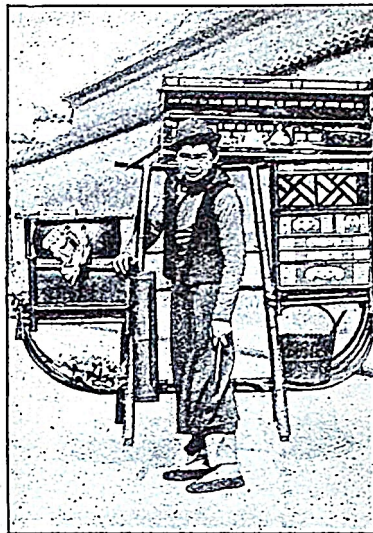
I ALLE DE RIGER OG LÄNDE —

Ved C. C. STENDER



Billedtekst.

1. En Kineserbutik.
2. Et Tempel i Kina.
3. „Diner transportable“ i Kina.
4. Lampemager.
5. En gammel Kineser.



Japanernes 10 Bud.

4. Glem aldrig en Venlighed, som er vist dig! Nøl ikke med at besøge de Mennesker, som har været venlige imod dig, at skrive til dem eller at se til deres Grav, hvis de er døde.

5. Iagttag alle Forskrifter! Vær punktlig. Hold alle Løfter. Betal samvittighedsfuldt tilbage, hvad du låner.

6. Vær venlig imod alle, deltagende i Nød, hjælpsom i Sygdom.

7. Hav altid beskedne Fordringer til Livet. Lev enkelt og maadeholdent. Behersk dig og undertryk alle Lidensker.

8. Der behøves Sundhed og Livskraft til alt Arbejde; derfor: værn om dit Helbred og hold dit Legeme stærkt.

9. Giv Agt paa dig selv, ogsaa naar du er alene. Ransag dit Indre baade Morgen og Aften.

10. Deltag gerne i uskyldig Sport og forsøg at være hyggelig i det daglige Liv.

Det er den Aand, der gaar gennem disse Leveregler, som i første Række har betinget det japanske Folks fænomene Fremgang i den sidste Menne-skealder.

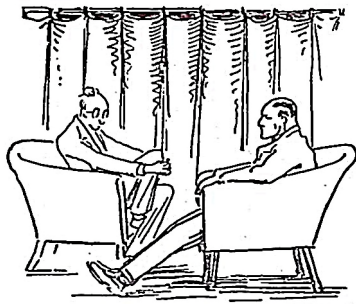
1. Arbejd med Alvor og Nøgtternhed og anstreng alle dine Kræfter.

2. Opsæt ikke noget til i Morgen, men gør det i Dag, som kan og skal gøres i Dag.

3. Vær aabenhjertig og ærlig i dit daglige Liv, opfyld alle dine Pligter mod dine Venner og undgaa at bringe dine Medmennesker i Forlegenhed,

FRA DEN FØRSTE RADIO-DRENGETIME

EN SAMTALE OM, HVORDAN MAN LAVET ET SKOLEBLAD



Vi bringer her en Samtale, som Adjunkt Philipsen — Filiviska — førte med „Speakeren“ ved den første Radio-Drengetime.

F.: God Dag, Speaker! Naa, her sidder du!

S.: God Dag, Filiviska! Ja, jeg har siddet og ventet paa dig, siden Orkestret holdt op med at spille. Kom her hen og sæt dig, saa vi kan faa en Sludder om gamle Dage.

F.: Ak ja, Speaker! Som Tiden dog gaar! Kan du huske, da vi sad paa Skolebænk sammen?

S.: Om jeg kan! Ja, det kan du tro, jeg kan!

F.: Det var en lykkelig Tid! Den staar for mig saa tydeligt, som var det i Gaar.

S.: Da var du ellers ikke saa begejstret for Skolen, da du var Dreng!

F.: Var jeg ikke? Jo, vist var jeg saa!

S.: Kan du ikke huske, at du saa tit sagde — — —

F.: Lad os nu ikke rippe op i det. Vi var saamænd svært glade for at gaa i Skole begge to. Vi havde det da meget gemytligt!

S.: Ja, saamænd! Kan du for Resten huske den Gang, vi lavede et Skoleblad?

F.: Ja, det kan du tro, jeg kan! Havde det Blad eksisteret nu, saa kunde alle Danmarks Ugeblade godt gaa hjem og lægge sig.

S.: Naah! Det gik da for Resten ikke saa godt!

F.: Ikke? Kan du huske den Begej-

string, det første Blad blev modtaget med?

S.: Ja, det første Nummer! Det havde vi nu ogsaa ofret saa megen Flid paa. — Nr. 2 derimod var noget tyndt!

F.: Saamænd! Men det kom dog til rette Tid! — — —

S.: Hvorimod Nr. 3 kom 2 Dage for sent.

F.: Javel! Men Nr. 4 kom dog paa den rette Ugedag — —

S.: Men en Uge for sent.

F.: Til Gengæld var det slaaet sammen med Nr. 5.

S.: Det blev det — saavidt jeg kan huske — hverken større eller bedre af.

F.: Lad nu være saadan at sige mig imod! — Hvordan var det nu med Nr. 6? Det kan jeg ikke rigtig huske!

S.: Nr. 6? Ja, hvordan var det med det? Var det ikke et usædvanlig stort Nummer?

F.: Det synes jeg ikke, jeg kan huske. — Det var vist snarere temmelig lille — — — Jo! Nu kan jeg huske det: Det kom slet ikke!

S.: Du har Ret! Nu kan jeg ogsaa huske det. Men hvorfor kom det ikke?

F.: Der var ingen, der vilde købe Bladet mere. Og desuden manglede vi Stof. Baade Kassen og Hjernen var tom.

S.: Ja, men det var dengang! Vi havde vist ikke saa mange Interesser, som Drengene har nutildags. Nu gaar Drengene og interesserer sig for hundrede forskellige Ting, baade for Lejrspport, Idræt, Fodbold, Fotografering — og Radio —

F.: Ja og Biografteatre og Cigaretter og Slikkepinde og andet Ragelse. Næh! Jeg tror ikke, det er det, der er i Vejen. Vi havde saamænd ligesaa mange Interesser dengang.

S.: Ja, men tror du da ikke, Nutidens Skoleblade gaar bedre?

F.: Det tror jeg egentlig ikke. Jeg skal nævne dig et Eksempel: Paa en Skole, som jeg kender lidt til, udkom der et Blad i tredje Mellem. Dette Blads Levnedsløb ligner stærkt vort gamle Blads. Det sidste Nummer, der skulde være kommet for tre Uger siden, har ikke vist sig endnu. Og naar jeg fortæller dig, hvordan et af Numrene saa ud, vil du ikke forundre dig over det.

Paa Forsiden var der et stort Billede —

S.: Det var da ikke saa daarlig en Idé! —

F.: Nej, saamænd! Hvis det havde været et godt Billede. — Det forestillede en ubekendt Person med Armene fastgjort helt nede paa Maven. Benene var der ogsaa noget i Vejen med, det ene lignede et Bordben i Rokkkestil. Jeg sagde ogsaa til Redaktøren, at jeg fandt, det var et daarligt Billede.

S.: Slap du levende fra det?

F.: Ja, som du ser! Redaktøren var ikke bevæbnet. Han nøjedes med at antyde, at det var jo ikke alle, der havde Forstand paa Kunst.

S.: Var det Tegneren, han tænkte paa?

F.: Nej, det var rigtignok mig!!! — 2. og 3. Side var optaget af en Roman, der var smadderkedelig, og som skulde fortsættes gennem flere Numre.

S.: Hvad var der saa paa 4. Side?

F.: Paa 4. Side? — Naa, jo! Der var en Del gode, men ældgamle Vittigheder af den Slags, som enhver Dreng bruger flere Gange daglig, samt en Rebus, der kunde løses af ethvert Fjols. Synes du, det var spændende?

S.: Nej, egentlig ikke! Men det er vel heller ikke alle Skoleblade, der er saadan?

F.: Jo, de fleste!

S.: Du mener altsaa, at der overhovedet ikke kan laves et Skoleblad, som



kan gaa?

F.: Jo! Hvis jeg var Dreng, ved jeg nok, hvordan jeg vilde lave et rigtigt Skoleblad!!!

S.: Hvordan vilde du bære dig ad med det?

F.: Ja, det er nu egentlig min Hemmelighed! Men dig kan jeg jo godt betro det. Der er vel ingen, som kan høre det?

S.: Nej, du kan jo selv se: Her er slet ingen!!!

F.: Godt! Jo, ser du: Først vilde jeg sammenkalde til et Klassemøde for at drøfte Sagen med alle mine Kammerater.

S.: Uha! Saa risikerer du jo, at det hele ender i Vråvl!

F.: Ja, maaske! Men hvis jeg havde Mistanke om, at der ikke var det rette Sammenhold i Klassen, vilde jeg maaske ogsaa nøjes med at sammensvære mig med nogle faa Stykker, som saa dannede en Redaktion. Vi vilde saa holde et indledende, Redaktionsmøde og drøfte alle Planerne. Først og fremmest vilde vi lave et Navn til Bladet. Ikke et langt, kedeligt Navn, men et lille, fikst Navn, som bider sig fast. Jeg kender et Blad, som hedder „Gong-gong-en“, et andet hedder „Spyffluen“, et tredje „Uglen“. — Se, det er da ikke saa daarligere Navne!

S.: Men hvis I nu ikke kunde finde paa noget Navn?

F.: Ja, saa vilde vi ikke spilde megen Tid paa det, men simpelt hen lade første Nummer udgaa med en Række Spørgsmaalstegn som Overskrift. Saa vilde jeg udskrive en Kæmpekonkurrence om det bedste Navn til Bladet, saa skulde det nok komme. Paa samme Maade vilde vi vælge Redaktør, Tegner, Redaktionssekretær, Kasserer, Trykkeribestyrer, Annoncechef, Journalister og hvad mere vi kunde hitte paa.

S.: Tror du ikke, det vilde være daarligt at sprede Arbejdet paa saa mange Hænder?

F.: Nej, tværtimod! Jo flere man kan faa direkte interesseret i Foretagendet, jo større Chance er der for, at Sagen vil lykkes. Det skal være Redaktørens første Opgave at samle alle Trængene i

sin Haand. Her gælder det om at faa fat i den rette — den Dreng, som hele Klassen kan samle sig om, ellers er hele Sagen dødsdømt med det samme.

S.: Fortræffeligt! Men du skylder mig en Forklaring paa det allervigtigste: Hvad skal Bladet indeholde for ikke at blive kedeligt?

F.: Ja, det er maaske nok det vanske-

selvfølgelig ingen være. — Der skulde være Viser og Sange. Og hvad siger du til Diskussioner! Sikke højt Bølgerne kunde gaa, naar vi først kom rigtig i Gang og fik fat i et Emne, vi var rigtig uenige om.

S.: Der var vist mange, der vilde vrøvle lidt slemt?

F.: Aah, hvad! Selv om der slap en Del Vråvl med gennem Redaktørens Censur, hvad gjorde saa det? Saa kom der i hvert Fald Liv i Foretagendet. Det gælder jo netop om at faa saa mange af Kammeraterne som muligt med ind i det, saa det bliver et rigtigt Organ for Sammenholdet i Klassen. Jeg vilde ogsaa se at faa de Drengene, der havde Forstand paa det, til at lave Artikler om Sport og Idræt, om Fodbold og Fritidsbeskæftigelse og saa videre.

S.: Skulde der ikke ogsaa være et Sted i Bladet, hvor Lærerne kunde spørge Redaktionen om Ting, de var i Tvivl om?

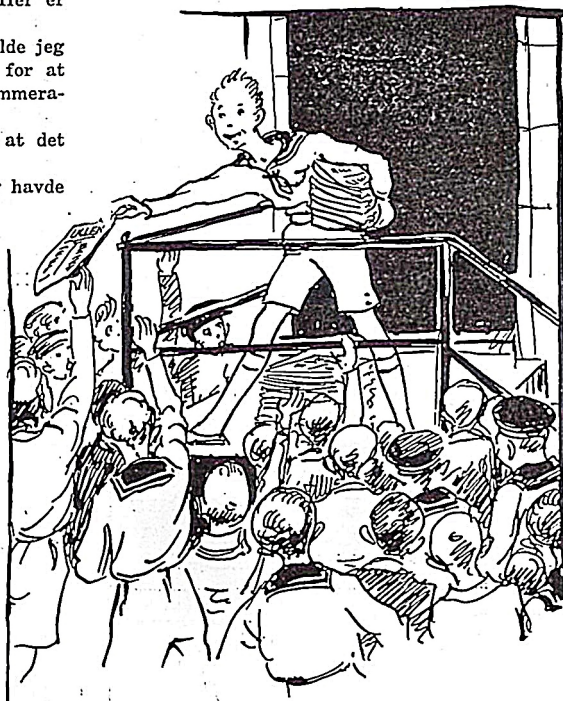
F.: Jo, der skulde være en Spørgsmaalsskasse, hvor Abonnenterne kunde spørge om alt mellem Himmel og Jord — bare ikke alt for vanvittigt. Kunde Redaktionen ikke selv besvare dem, saa skulde jeg nok faa en af Lærerne eller en anden til det. — Men ved du, hvad der vilde blive Redaktørens største Arbejde?

S.: Nej?

F.: At kassere alt det, der ikke kan bruges — og saa bagtefter tale privat med Forfatteren og faa ham til at lave noget bedre.

S.: Ja, tror du for Eksempel ikke, der vilde blive mange, der vilde lave Grin med Skolen og Lærerne?

F.: Muligvis! Men det er dumt! Ser du, den Slags er nemt nok at lave, og der er nok af Kammeraterne, som vil mere sig over det. — Men det er alligevel dumt! For det første vilde det sikkert ikke blive særlig vittigt uden samtidig at blive ondskabsfuldt — og saa blev Resultaterne bare, at Bladet blev forbudt. Og for det andet vilde det Emne snart være opbrugt. Nej, du! Jeg vilde lave mit Blad i fuld Forstaaelse med Skolens Leder. Jeg tror ikke rig-



„Gongongen! 15 Øre! Køb Gongongen!“

ligste Punkt i Sagen. Men det kan klares. Først og fremmest vilde jeg hver Gang have en fornuftig Artikel skrevet af en Voksen! Jeg vilde henvende mig til enkelte af Lærerne eller af Kammeraternes Forældre — eller maaske til en helt fremmed. Jeg vilde ikke være bange for at henvende mig til en eller anden kendt Person om den Sag, man kan da ikke faa andet end Nej, og det tager man ingen Skade af. Jeg ved et Skoleblad, der engang havde en Artikel af Roald Amundsen. — Men ellers vilde vi skam selv klare det hele. Der skulde være Tegninger — altsaa hvis vi havde en god Tegner, ellers skulde der

tig paa, at Drengene nutildags vilde finde Smag i det andet, og det vilde ogsaa være oplagt Dumhed at gøre Bladet ildeset af Skolens Lærere. Tværtimod! Jeg vilde lave Bladet saaledes, at jeg med stor Sindsro kunde sende et Eksemplar af hvert Nummer til Skolens Lærerværelse.

S.: Vilde du saa lade en Bogtrykker trykke Bladet?

F.: Nej, ikke just det! Det kunde selvfølgelig lade sig gøre. Men det bliver vist for dyrt, med mindre man faar en Del Mennesker til at tegne Annoncer i Bladet. Der eksisterer et Par trykte Skoleblade, men de er beregnet for hele Skolen, ellers gaar det vist ikke. Jeg vilde i hvert Tilfælde begynde med et hektograferet Blad, saa kunde man jo altid senere udvide, hvis det viste sig at gaa godt. Se, først samler Redaktøren hele Stoffet, derpaa gaar det til Tegneren, som laver sine Kunstværker med

Hektografblæk paa løse Papirsstykker. Han kan godt bruge flere Farver, man har jo Hektografblæk i alle Kulører. Derpaa gaar hele Manuskriptet til Trykkeribestyreren, som nu skriver Originalen med Hektografblæk, men selvfølgelig lader Plads staa aaben til Tegningerne.

S.: Var det ikke bedre at benytte Skrivemaskine?

F.: Jo, du siger noget! Det vilde være det allerbedste. Jeg vilde laane en Skrivemaskine, ombytte Farvebaandet med et Hektografarvebaand, og saa skulde der blive Liv i Tangenterne.

S.: Men hvad saa med Tegningerne?

F.: Meget simpelt! De Steder af Manuskriptet, hvor der er lavet Plads aaben til Tegningerne, klipper jeg ud, og saa lægger jeg først Manuskriptet paa Hektografmassen og derpaa — paa de udklippede Steder — Tegningerne. Jeg glatter det hele godt ud og lader det ligge et Kvarterstid, inden jeg begynder at tage Aftryk.

S.: Tror du nu, det kan blive pænt og tydeligt? Man ser saa meget af den Slags, der er noget forfærdeligt Griseri.

F.: Vist kan det saa! Man skal bare

være omhyggelig. Det hele afhænger af den Omhu og Taalmodighed, man lægger i det.

S.: Ja, saadan skulde vi have gjort i vor Skoletid, saa var det sikkert gaaet bedre. Men det er saa nemt at være klog bagefter.

F.: Det har du Ret i! Hvis Drengene vidste nutildags, hvad vi nu ved, saa blev der nok flere gode Skoleblade — og knap saa mange daarlige.

S.: Naa, men nu skal Drengestret spille igen, Filiviska.

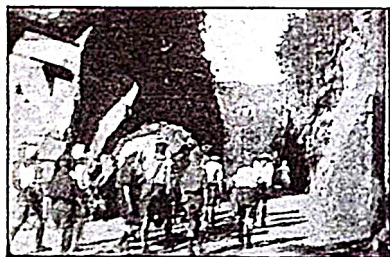
F.: Hvad skal de da spille, Speaker? S.: De skal spille „Britta Polka“ af H. C. Lumbye.

F.: Naa, lad mig saa lige blive og høre paa den.

Britta Polka.

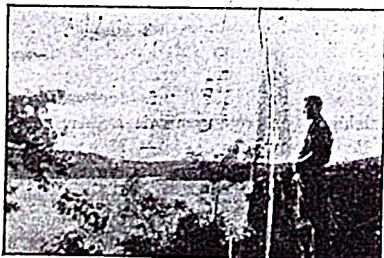
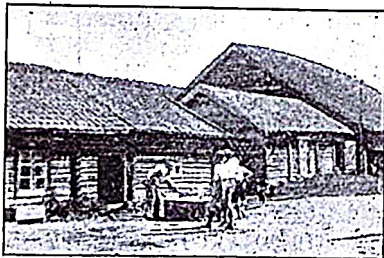
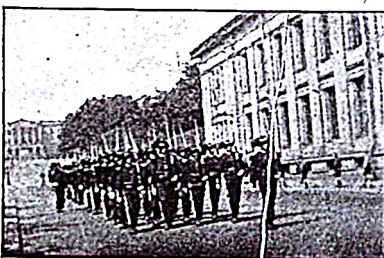
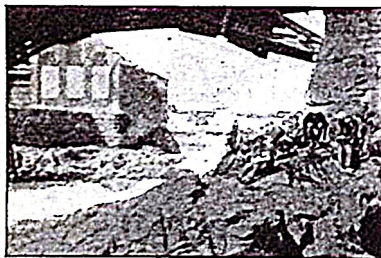
F.: Nu stikker jeg saa af! Farvel, Speaker!

S.: Farvel, Filiviska! Og Tak for i Dag!!!



Fra en Spejdertur i Norge.

Indsendt af C. C. Stender.



KØBENHAVNERDRENGENES TELTLEJRE



Saa blev da Begyndelsen gjort! Den Tanke, vi har tumlet med det sidste Aar, blev ført ud i Virkeligheden. Som altid, naar noget nyt skal prøves, har der været nok af hovedrystende Tvivlere, der bekymret advarede mod Forsøget. „Det laa uden for Spejdernes Opgave at invitere fremmede Dreng i Lejr,” sagde man. „Hver enkelt Trop har saamænd nok at gøre med at hyppe sine egne Kartofler.”

Sommerens Københavnrlejre har stoppet Munden paa disse ængstelige Folk. Spejderne har øvet en „good-turn”, som de ikke behøver at skamme sig over. 1. Nærum Trop gik i Spidsen og overtog Arrangementet af „Københavnrdrengenes Teltlejr”. De gjorde det godt. Som andetsteds omtalt, blev det otte uforglemmelige Dage.

Men ogsaa andre Troppe tog Tanken op. 1. Holte inviterede en Flok Dreng fra de mørkeste Sidegader ud i Teltlejr paa den smukke Grund „Rhodesia” i Paradisskoven, 4. Nørrebro hentede en Snes andre Københavnrdreng ud til Søn-

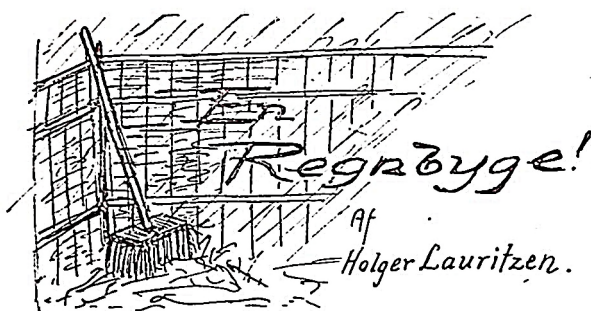
skov ved Høvelte, og 2. Bykolonne arrangerede — i Forbindelse med „Politiken” — en storslaet Lejr ved Haslev.

Naar hertil kommer den store „Odense-Drengenes Teltlejr”, som vi nærmere skal omtale i følgende Nummer, maa man jo sige, at Tanken har slaaet an. Hele fem forskellige Lejre første Aar!

Intet vil være naturligere end, at disse Lejre bliver aarligt tilbagevendende Begivenheder. Hvad om hver eneste Trop i Danmark — umiddelbart efter deres egen Sommertur — sammen med en Flok af deres Spejdere — holdt en saadan Teltlejr. De, der har været med ved Starten i Aar, vil sikkert kunne bevidne, at festligere Spejderoplevelse findes næppe.

Begynd allerede nu at tænke over Sagen. Skriv til „Spejdernes Magasin”. Vi giver med Glæde Raad og Vejledning.

Gid vi allerede i næste Nummer kunde begynde at offentliggøre Listen over de Troppe, der kunde tænke sig at tage fat, naar Sommeren 1927 rykker frem.



Ude i Gaarden ved en Villa stod en Gynghehest. Den saa ynkelig ud, den led pjeensynlig af Alderdom, men den var ogsaa gammel, meget gammel endda. Den havde tjent ikke mindre end seks Spøskende til Ridehest, og nu havde den syvende endelig taget den i Brug.

Den syvende, en lille Dreng paa knap seks Aar, havde lige forladt den efter at have redet en lang Tur. En kraftig Byge havde faaet ham til skyndsomst at forlade Skuepladsen, hvor Hesten nu stod tilbage ganske alene, udsat for alle de Ubehageligheder en Byge kan byde paa. Humøret var rigtig trist, rigtigt Regnvejrs-humør. Den kunde saamænd godt have grædt, den gamle Hest, dersom den ikke havde mistet begge sine Øjne. Nu maatte den nødvendigvis lade være.

„Jah, man maa tage det, som det falder,” sagde den, og lod Regnen piske sin gamle gigtsvage Ryg. „Bare jeg ikke bliver forkølet i Maven,” tænkte den, da Regnen flere Steder trængte ind gennem dens skrøbelige Skind og gjorde Halmen i dens Indre helt vaad.

„Føj! Ja, det er et fælt Vejr at staa ude i!”

Det var Gadekosten, der med en svag Stemme gav sit Besyv med. Den stod henne i en Krog og var ved at kvæles i den Bunkte Skarn, som den selv omhyggeligt havde fejlet sammen om Formiddagen.

„De dumme Mennesker, de tænker da heller aldrig paa os andre. Hvis dette bliver ved, er jeg bange for, at jeg gaar hen og raadner!”

Gynghesten svarede ikke, skønt den som alle gamle holdt meget af at passiare. Den syntes nemlig, at det var under dens Værdighed at tale til Gadekosten, der til daglig omgikkes med al Slags Skarn og Snavs. Desuden havde den ingen Medlidenhed med Kosten. Den kunde saamænd have rigtig godt af at blive vasket lidt.

Der blev nu en Pause.

Regnen tog efterhaanden til og dannede smaa Pytter nede i Gaarden.

Gadekosten halvsov allerede.

„Av for Katten!” skreg Gynghesten pludseligt.

En rød Gummibold, der havde ligget i Tagrenden i nogen Tid, var faldet ned paa Ryggen af den. Bolden var skubbet ned af Regnvandet, der ved det stadigt tiltagende Regnskyl var blevet stemt kraftigt op i Tagrenden.

„Ha, ha! Det er da rart, man fjedrer!” lo Gummibolden selvglad, „ellers havde jeg vist stødt mig slemt paa den gamle Benrad af en Krikke!”

„Du skal altid holde de gamle i Ære, du Skabekrukke,” sagde Gadekosten, der gerne vilde staa paa en god Fod med den gamle Hest, som den ansaa for meget fornem.

„Du snakker, som du har Forstand til, din Vigtigpraas,” fortsatte Gummibolden overlegent. „Det rager vel ikke dig, hvad jeg laver med det gamle Øg! Men du skal altid blande dig i andres Sager, blot for at man skal lægge Mærke til dig! Det er det, du vil, ja!”

„Hold du bare din Mund, din beskiddet Knægt!” svarede Gadekosten, der dirrede af Harm.

„Beskidt? Var det beskiddt, du sagde? Da skulde du ellers nødtigt tale om nogen, der er beskiddet. Saadan en gammel Skidtskraber!”

Bolden, der var vant til at leve paa en let Fod, generede sig ikke for at bruge lidt kraftige Vendinger. Den triumferede nu vældigt over sin sidste Sejr. Havde Kosten ikke været sat til Vægs før, saa var den det i hvert Fald for Alvor nu.

Gadekosten blev helt varm af Raseri, saa Fugtigheden dampede af den. Det var den umuligt at svare, og den satte sit Haab til Gynghesten.

„Du skal ellers ikke kimse af Kosten, du Gadedreng! Hvis den ikke havde gjort rent her, saa du vist køn ud nu!”

Gynghesten havde talt meget svagt. Den havde altid skammet sig for blot at tale om Kosten, og nu havde den endda taget den i Forsvar. Kun Blodmangel hindrede den i at rødm.

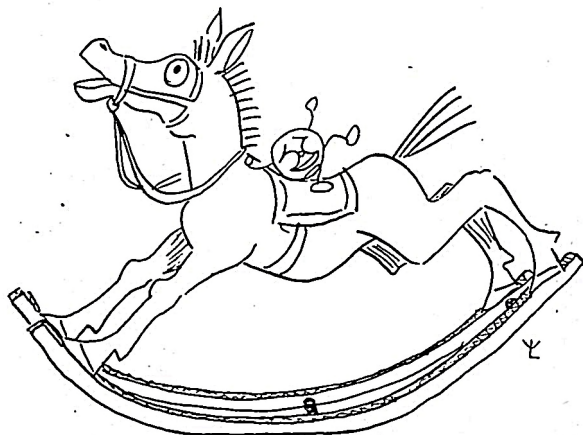
Kosten var lige ved at danse af Glæde, men Skarnet laa fast om dens Børster og holdt paa den.

„Pyt, det rager mig en Bajer, hvad du siger, dit gamle Pylrehoved. Jeg syntes, du skreg før, da jeg hoppede ned paa dig,” sagde Gummibolden drillende.

„Man skal høre meget, før Ørerne gaar af,” tænkte Gynghesten, den havde allerede mistet det ene, men den sagde ikke noget, og det var godt, thi i det samme Øjeblik kom den lille Rytter tilbage.

Midt i hele Skænderiet var Regnen nemlig holdt op, og Solen skinnede nu ned fra den klare, blaa Himmel. Den lille Rytter havde derfor vovet sig ud igen.

„Næh, der ligger jo min Bold! Hvor mon den er kommet



fra?" Han havde pludseligt faaet Øje paa Bolden, som han for nogle Dage siden havde kastet ud af Vinduet, da han spillede Bold oppe paa sit Værelse.

„Aah! Der er jo gaaret et stort Hul i den. Saa duer den slet ikke mere!“ Dermed kastede han Gummibolden i Skarnbøtten.

„Uf! Hvor er her dog væmmeligt!“ Bolden gyste.

„Uha, hvor er du dog blevet vaad, gamle Klavs! Nu kan jeg jo slet ikke ride paa dig. Det var ogsaa kedeligt, jeg ikke fik dig i Tørrevejr før.“

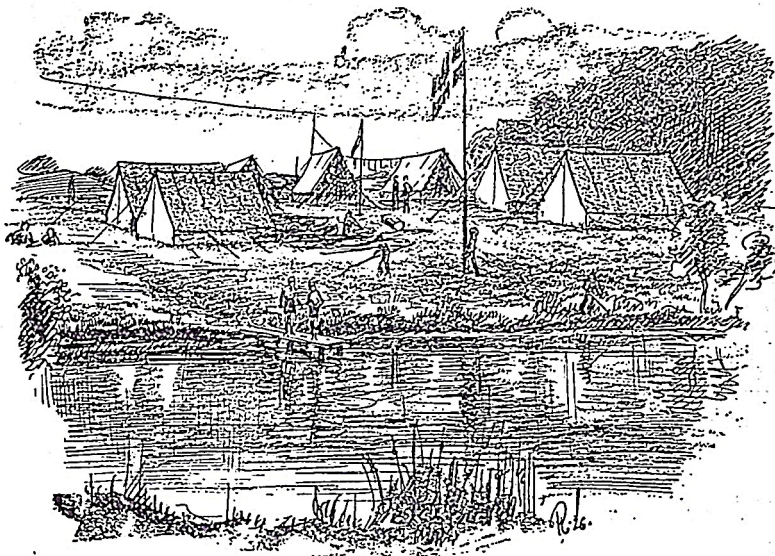
Efter at have klappet Hesten lidt paa dens vaade Hals forsvandt han igen og overlod de tre til deres egne Tanker.

„Det var rigtignok en anden Snak,“ tænkte Gynghesten, „han er saamænd god nok og rar mod mig gamle.“

„Nej, hvor var han dog sød,“ tænkte Gadekosten, „blot det var ham, der skulde feje med mig!“

„Føj, hvor her dog er ækelt og beskidt,“ tænkte Gummibolden, og saa græd den.

**1. Holte Trops
Københavners
Lejr
i Rhodesia**



**1. Holte Trops
Københavners
Lejr
i Rhodesia**

Det er udenfor Hovedbanegaardens Afgangshal. Tre brunede Spejderførere staar midt i en Klynge Dreng og krydser Navne af paa en stor Liste. Drengene er i Alderen 9—14 Aar; de er i-Søndagstøjet, nyfriserede og forventningsfulde. Af og til skotter de fra de store, sommermærkede Spejdere hen til Far eller Mor, der smiler til dem og endnu en Gang ønsker dem en god Tur. De bliver fotograferede, og saa gaar det ned paa Perronen, hvor Toget holder parat. Snart staar de mod Nord, ud mod det forjættede Paradis i Holte. En og anden viskede nok en Taare bort, men den Slags glemmes hurtigt, naar man sammen med en Snes andre Dreng damper ud mod Sommerens Æventyr.

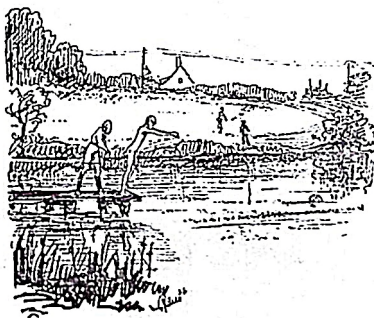
Der var Liv i de Gutter.

Da de vandrede gennem Holte, næsten for meget. De sang, saa det klang, men

var ikke lige kritiske med Valget af Repertoire.

Var Humøret højt undervejs, kogte det da over ved Ankomsten til Lejrpladsen.

Og intet Under.



Tegninger af Asger Riber.

Rhodesia viste sig at være en vidunderlig Plet lige udenfor Rude Skov. De syv Telte laa smukt symmetrisk paa en mod Syd svagt skraanende Græsmark. Mod Vest laa Skoven, stor og sval, og mod Syd Spæn, ikke saa stor, men ogsaa sval og med en dejlig Bro, der lovede godt for Udspringene.

Aldrig saa snart havde man faaet lagt Bagagen og set sig lidt om i Lejren, før Middagsmaden stod paa Bordet, og det varede ikke længe, før Drengene følte det, som de sad med Foden under eget Bord. Ja, det vil sige under er nok lidt vel meget sagt, for Spisebordet var selvfølgelig et rigtigt Lejrbord af Græstørv.

De blev nu delt i 3 Patruljer, og Lejrlivet gled ind i de fastlagte Rammer.

Og hvilket Liv for en rask Dreng!

Alt var spejdermæssigt. De tre Pa-

truljer havde hver en af Troppens Patruljeførere til Fører og havde sit eget Telt, hvor de sørgede for Underlag, Orden i Teltet, Tallerkenstativer og alle almindelige Lejrarbejder. Maden blev lavet under eet, og det var ikke smaa Portioner, de 22 Drengene foruden 6 Førere og til Stadighed en Del besøgende konsumerede.

Badningen foregik første Gang enkeltvis; senere, da Førerne vidste, hvor godt hver enkelt svømmede, en Patrulje ad Gangen.

Og der blev sprunget og svømmet.

Broen knagede og sitrede, naar den var nærmeste Vidne til Bomber, Hovedspring, Nordmænd, Svenskere og hvad det alt sammen hedder. Et enkelt Maveplaster gled vel ogsaa ind imellem, men det forhøjede kun Nydelsen — for de andre!

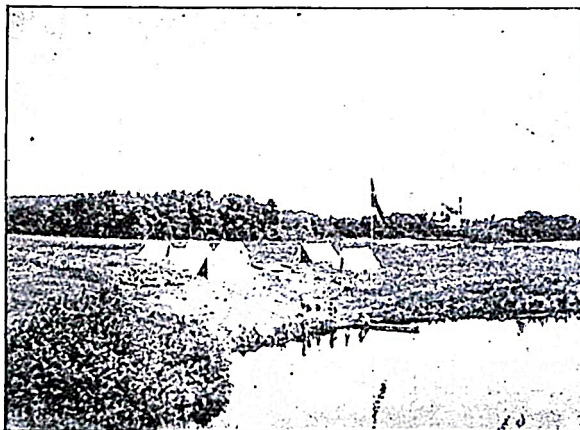
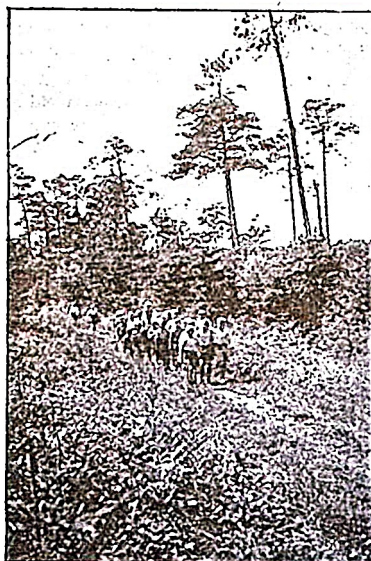
Og selv en saa dagligdags Ting som at hente Brænde fik fornyet Charme, ved at man blev hjulpet af disse smaa, ivrige, beskidte Næver.

Paaklædningen var tvangfri; men trods Advarsel vilde Drengene dog selv erfare, at Afklædning ikke var smertefri. Lasede og skoldede Rygge var dog heldigvis, bortset fra nogle Smaasaar, de eneste Tilfælde, hvor „Lejrlægen“ var i Funktion.

Sol, Vand og Sommer.

Dagen lang Badning, Ture i Skoven, Øvelser, Udflugter, Fodbold og atter Badning.

Og naar saa Mørket begyndte at falde paa, tændtes Lejrbaalet midt imellem Teltene.



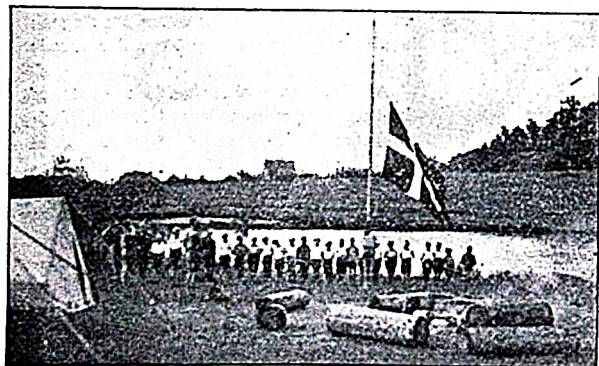
Gnisterne stod op mod Himlen, den lyse, slørede Sommerhimmel, og mens Mosekonen bryggede dystert over Spen, vekslede Sang, Oplæsning, Musik og Samtale om Baalets lysende Flammer. Der var Øjeblikke, som de Gutter forhaabentlig vil mindes mange Aar. En husker maaske bedst, da han saa de islandske Spejdere vise deres Nationalsport, Glima, en anden, da Hagemester stemte Mouritzen op paa Armene, en maaske Sejlturen paa Furesø, en Udsigten fra Højbjerg eller Høje Sandbjerg, en Badningen i Spen, en Spadsereturen gennem Skoven til de gamle Bøgestød, en Holtespejdernes Opførelse af „Kejseren af Kinesiens Land“, en Flagparaden, en Besøget i Københavner-Lejren i Nærum, en en stille Stund ved Lejrbaalet.

Altid var der noget smukt, altid noget godt; det afhænger kun af Drengenes Naturel, hvad der har bidt sig fast hos dem.

Og de var glade, de Drengene.

Den første Aften blev der lavet Sjøv under „Der er et yndigt Land“, og om Natten blev der ikke sovet ret meget. Det var et Under, at ikke samtlige Spejdere blev graahaarede i Løbet af den første Dag, for da var det endnu København, der førte det store Ord. Men det varede ikke længe, saa trængte Spejderen, Tropsaanden, sig sejrrikt frem, og det blev efterhaanden en *Spejderlejr*.

Nu bagefter, mens vi gør klar til at drage ud i vore egne Patruljelejr, kan



Øverst: Skovvandring. I Midten: Lejren. Nederst: Flagparade. Ved Baalet.



Ved Afrejsen til Lejren.



Under Badningen.

vi ikke lade være at gøre op, hvad de forskellige Parter har faaet ud af Københavner-Lejren, og det er sandelig ikke noget daarligt Resultat.

At Drengene rent legemligt har haft godt af det, er en Selvfølge. Solen har brunet dem, de har faaet god, kraftig og rigelig Mad; de har lært, hvordan man skal faa noget ud af den danske Sommer.

Og vi Spejdere.

Et og andet aabenhjertigt Ord har bidt sig fast og har ladet os forstaa, forstaa hvilken Lykke det er for os at kunne tage Teltet paa Nakken og drage ud over det ganske Land.

Det har været os en Fornøjelse og Glæde at følge den Udvikling, der skete, og det var med Vemod, vi den sidste Dag sagde Farvel til de Drenge, der de første Dage fik os til at ønske os langt bort til en stille Spejderlejr.



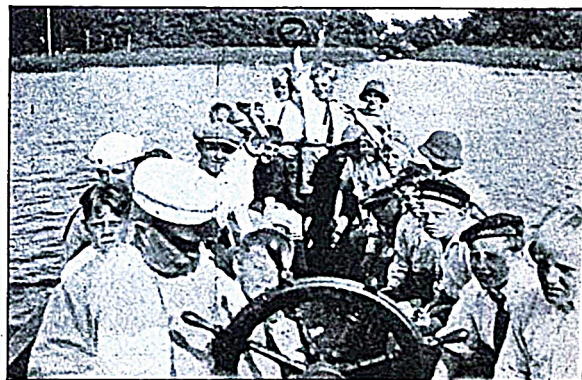
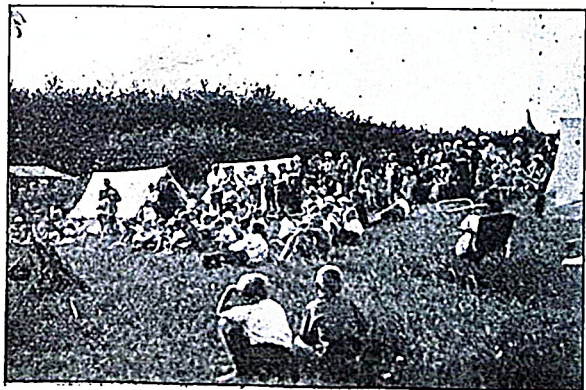
Nu holder vi af de Drenge, for i de elleve Dage, Lejren varede, naaede vi at komme gennem Skallen og saa, at Kernen var værdifuld.

Der er knyttet et Baand, og lad os haabe, det ikke blot bliver mellem os og vore Drenge, men at disse faa Forsøg, der har været gjort i Aar, kun er en Begyndelse.

Det er Arbejde, der lønner sig selv.

Det var en Fryd paa Hjemturen at høre dem synge, men nu var det: „Saaranker vi Ryggen“, „Vi er Børn af Sol og Sommer“ og lignende. Og inde i Hovedbanens Ankomsthal sagde vi Farvel til dem. Vi sagde ikke paa Gensyn, men vi vilde ønske, det kunde ske. Vi trykkede hver enkelt i Haanden, og for sidste Gang rúngede Rhodesia-Raabet:

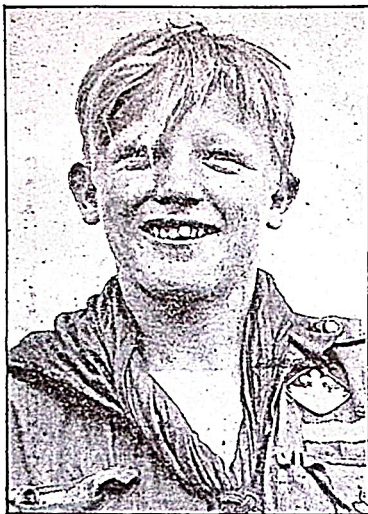
Holte, Holte, rau, rau, rau
Rho — de — si — a.



I Midten: „Lejrchefen“. Nederst tv, Tilskuere Søndag, Eftermiddag. th. — over Furesøens Vover.

KØBENHAVNERDRENGENES TELLEJR PAA NÆRUM KOSTSKOLE

Tellejren blev en stor Sukces. • 8 uforglemmelige Dage. • Spejderlii straalende Sol. • Textiére fortæller. • Drengen, der tog 8 Pund paa „Olsen“. • I Baad og paa Høvgogn. • Ved det flammende Baal.



„Skipper“.

Københavnredrengenes Tellejr — de to Ord har I set, paa Tryk før i Dag. Aaret igennem har vi her i Bladet slaaet til Lyd for den Tanke, at danske Spejdere skulde invitere Drengene fra København ud i Tellejr. Mange har været med til at samle Midler ind — og mange — alt for mange — har sidet med Hænderne i Skødet og set sure ud. De første bringer vi vor hjertelig-

ste Tak for god Hjælp. I skulde blot ane, hvor mange Drengene I har gjort sunde og solbrændte ved jere Bidrag! Til de sidste siger vi: vær med næste Aar, naar vi paany lægger ud. I vil ikke komme til at fortryde det!

Lejren i Aar var kun *Begyndelsen* — men

en god Begyndelse.

Ingen af de Drengene, der oplevede at være med i den første *Københavnredrengenes Tellejr*, glemmer nogensinde de otte solfyldte Dage paa Nærum Kostskoles Sportsplads.

Forberedelserne.

Onsdag d. 30. Juni rejste Kostskolens Elever hjem — og allerede to Timer efter var Forberedelserne i fuld Gang. En halv Snes Spejdere fra 1. Nærum Trop glemte, at Sommerferien var begyndt. Sammen med Lejrens Leder, Tropsfører *Gunner Christensen*, sled de i det med at ordne alt det meget, som skulde være i Stand, inden Drengene kom.

Torsdag Eftermiddag ankom Lejrens Køkkenmester, Lærer ved Gl. Hellerup Gymnasium *Torben Brix* — og faa Minutter efter jog han rundt paa sin

Cykle i Nærum By og Omegn for at tale med Bager og Slagter, Mælkemand og Brugsforening. Alt skulde være i Orden inden Lørdag ...

Brændsel —

Det er ikke saa lidt Brænde, man skal bruge for at holde fire Køkkenbaal vedlige Dagen igennem — men Skovrider *Holten*, Holte, skænkede Lejren to store,

enkelt Sæt Tøj laa der endog en 25-Øre i hver Lomme med „en venlig Hilsen til min Efterfølger“. Et Par Drengene, der holdt Fødselsdag i Lejren, fik hver en af Mønterne højtideligt overrakt. — Tøjet kom tilpas. Da Drengene rejste hjem, var der ikke en Stump tilbage paa „Tøjdepotet“. Tak for Hjælpen, Gentofte-Spejdere!



Københavnredrengenes Tellejr og Holtelejren.

pragtfulde Kvasbunker, og Fredag Morgen tøffede en Fordvogn op foran Skovridergaarden og hentede hele Herligheden hjem.

Gentofte-spejdernes good-turn.

Om Formiddagen rullede en lille Jumbie ind paa Skolens Legeplads, belæsset med brune Pakker. Det var Afdelingschef *Frellesvigs* flinke Spejdere fra Gentofte, der havde samlet Tøj sammen til Københavnredrengene. Bluser, Strømper, Skjorter o. s. v. — ja, i et

vede, naar „I alle de Riger og Lande“ knaldedes ud i Lokalet. Det lovede godt for Lejren!

Lørdag —

Lørdag blev en travl Dag. Ved Enden af Sportspladsen havde *Torben Brix* rejst sit praktiske Lejrkøkken og var saa smaat i Færd med Aftenklemmerne, og Kl. 12 præcis svingede Bryggerier *Valløvs* store Lastbil ind gennem Skoleporten, belæsset med Telte, Madrasser, Tæpper og Kogegrejer. Teltrejsningen kunde begynde.

Lejren rejses.

Nu spyttede man i Næverne og tog fat. Pløkkene hamredes i Jorden, og snart havede fire mægtige Militærtelte deres Pyramider over det grønne Græs. Lejren stod der.

Et Par af Lederne tog ind til Byen og hentede de halvhundrede forventningsfulde Drengene. Under Sang og Latter rullede man med Banen ud mod Nærum — ud mod Eventyret ...

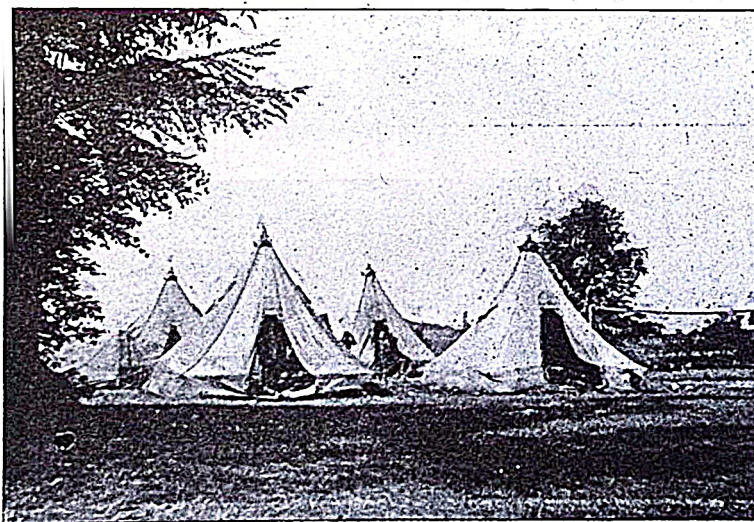
Den første Aften —

Saa naaede de da deres Maal. Under Sang vandrede Flokken ind paa Lejrpladsen, hvor Skolebestyrer *Thornberg*



Finn.

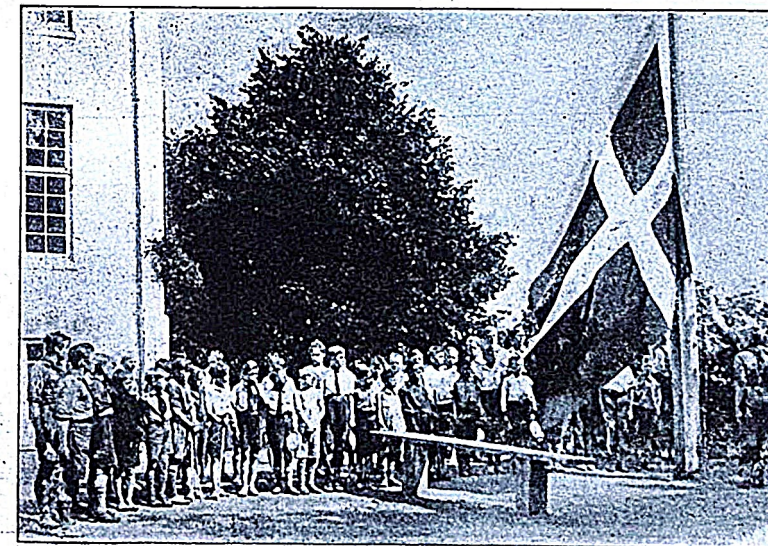
i en kort Tale bød dem Velkommen. Efter at Teltpladser var anvist og Aftensmaden sat til Livs, fik de Lov at „se sig om“. Hvor de nød det! Op i Træerne og ind i Granskoven. Et Par Stykker flokkedes om Pedellens *Kyllinge*bur, mens andre slog Kolbøtter paa Græsskrænterne. Det var anderledes Liv end det, de var vant til i de mørke Gader og snævre Gaarde.



Lejren ved Nærum Kostskole.

Forberedende Møde.

Fredag Aften samledes Lejrlederne med Drengene til et forberedende Møde i Grundtvigs Hus. Fra alle Kanter af Byen kom de — fra Vognmagergade og Kattesundet, fra Ryesgade og Prinsessegade ... rigtige Københavnredrengene, med Hovedet fuldt af Gavtyvestreger og Sindet struttende af godt Humør. Og som de kunde synge — de Drengene! Det var saadan, at Kaffekopperne næsten klirrede ved Lyden og Murene skæl-



Flaget gaar til Tops —



Torben Brix under Middagshvilet.

Kl. 10 var der — forholdsvis! — Ro i Lejren.

Dagene gaar —

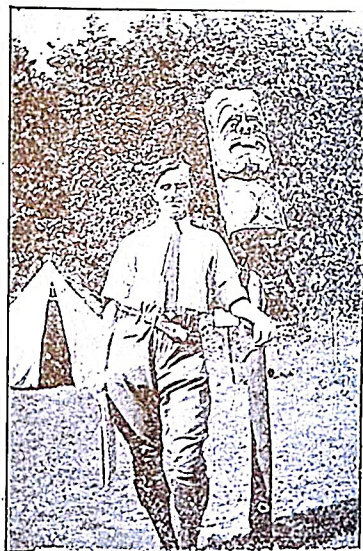
Hvor hurtigt iler dog ikke Tiden, naar man har noget at gøre. Timerne gik med Syvmileskridt. Flaget hejstes hver Morgen under Sang — og næsten inden man anede det, var det blevet Aften. Hver Formiddag travede Drengene til Vandet (en enkelt Gang var de saa heldige at kapre en Herskabsvogn!), og hver Eftermiddag var der Udflugter i Omegnen.

Landbrugsmuseet.

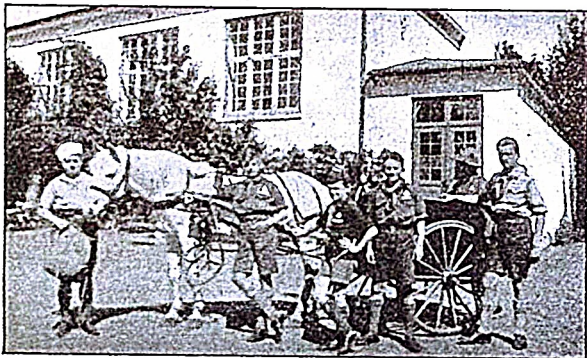
Mandagen gik med Tur til Landbrugsmuseet i Lyngby. Eftermiddagskakaoen smagte paa Hjemvejen ovre i Ørholmskovene!

Textiære læser op —

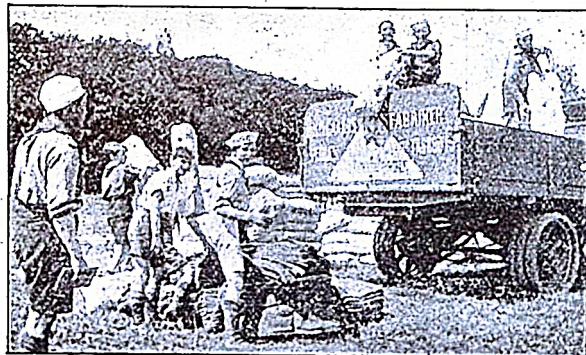
Tirsdag Eftermiddag havde Lejren Besøg af Holtespejderne og deres københavnske Gæster. Skuespiller Textiære



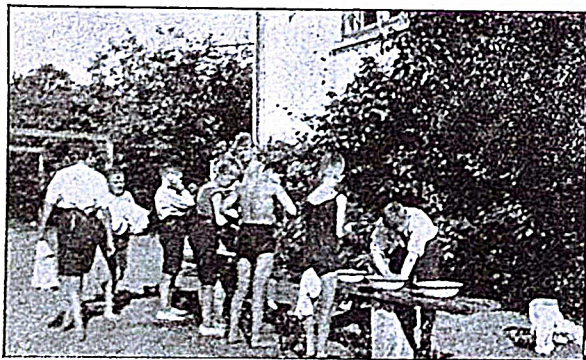
Maleren Asger Riber ved sit Mesterværk.



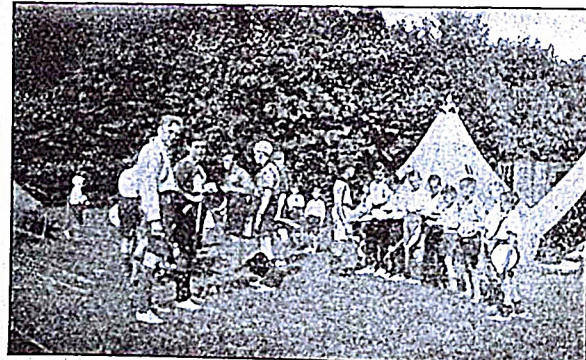
Gentofte-spejderne bringer Tøj.



Teltmateriellet ankommer.



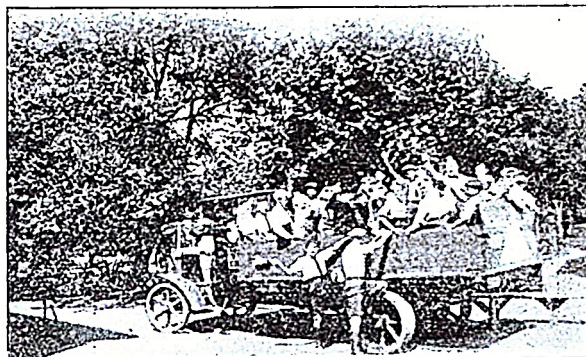
Morgenvask.



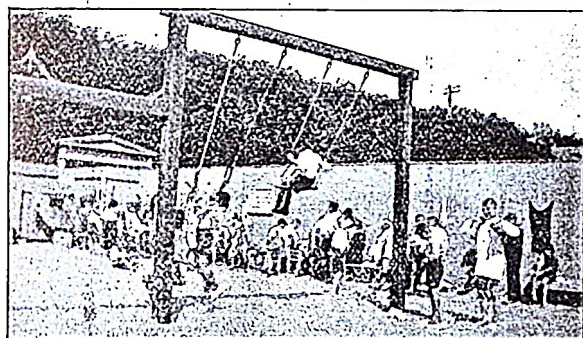
Før Middag.



Kartoffelskrævlning.



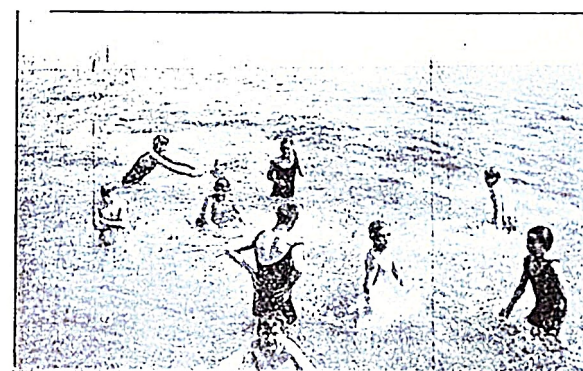
Lastbilen starter.



Paa Badeanstalten.



Paa Furesøen.



I Øresund.



„Olsen“ beundres.

fortalte H. C. Andersens Eventyr for hele Flokken.

Sejltur paa Furesøen —

Onsdag Eftermiddag rullede Bryggerier, Valløes store, rummelige Lastbil atter ind paa Pladsen og stuvendes fuld af Drengene. En herlig Rumletur op i Nordsjælland — med Sodavand under-

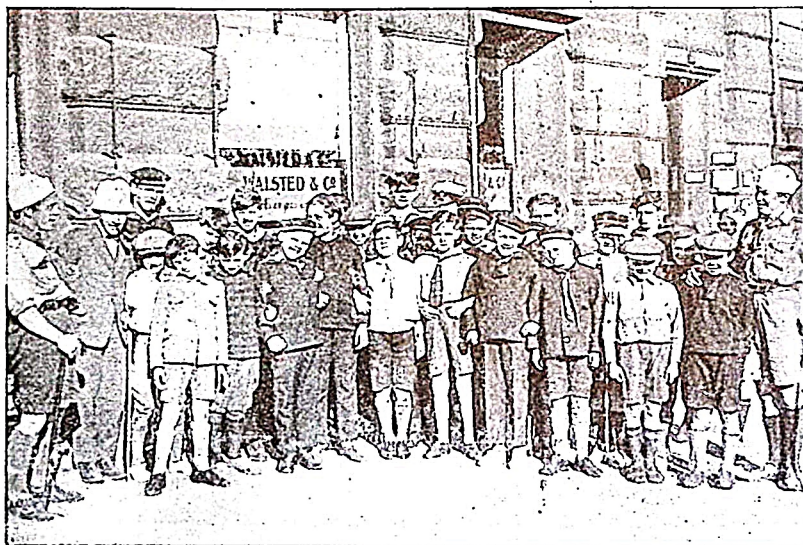
vejs! Derpaa en pragtfuld Sejltur paa Furesøen med Kaffedrikning ved Jægerhuset. Om Aftenen var „Københavnere drengenes Teltlejr“ paa Besøg hos Holtelejren. Ved Lejrbaalet talte Skole-

bestyrer Thornberg om Ilden og dens Betydning ... Om Holtelejren nærmere i en anden Artikel!

Bjergbestigning —

Torsdag Eftermiddag var Lejren paa Besøg hos Jægermester Trærmøes, Spølle-rød Slot. I gloende Hede besteg vi det ejendommelige „Bjerg“, dukkede ned i

Billederne fot. „Spejdernes Magasin“.



Københavnerdrengene samles før Lejren.

de mørke Skakter og havnede i Drypstenshulen, hvor Rødlyset oplyste de søre Hvælvinger.

Høstvognstur —

Fredag Eftermiddag rumlede hele Styrken — fordelt paa tre Høstvogne — gennem Dyrehaven, forbi Friluftsteatret, over Eremitagesletten. Ved Slottet havde vi Lejlighed til at hilse paa Direktør Adam Poulsen, hvem Drengene hyldede med et dundrende Leve.

Lejrliv —

Dette var Udflugterne, — men dertil kommer jo selve Lejrlivet. Fra Morgen til Aften var der Liv og Lyst paa Lejrpladsen: Fodboldspil, Træklating, Hyttebygning, Røvere og Soldater, o. s. v., o. s. v.

Uden Mad og Drikke —

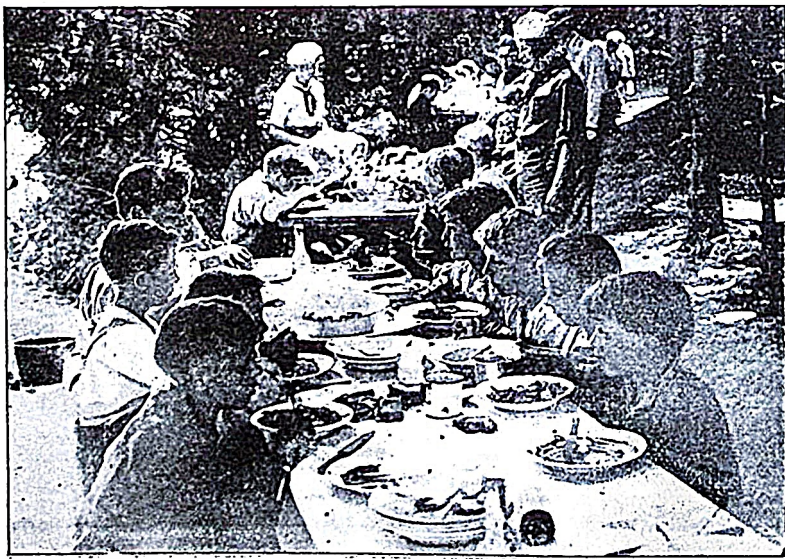
Fire Gange om Dagen samledes vi ved de lange Borde mellem Granernes skyggende Stammer. Det var ikke faa Skuder Havregrød, der gled ned, og ikke faa Lammestege og Frikadeller, der blev sat til Livs. Briz var en Mesterkok, hvis Lige næppe kendes paa denne Side Ækvator. Fyr og Flamme ved Ildstedet, raabende og larmende, naar Arbejdet ved Kartoffelskrælningen og Oprasken gik for trevent — og munter og hyggelig som Vært ved Bordet.

3 Pund pro persona!

Resultatet af Køkkenchefens Anstregelser udeblev ikke. Ved Vejningen, der foretoges umiddelbart før Afrejsen, viste det sig, at Drengene gennemsnitlig havde taget 3 Pund paa — en enkelt Deltager hele 8!

Lejrbaalet.

Hver Aften samledes Drengene om Baalet. Det var Dagens festligste Tider. Her var ikke Tale om Pjat og Pjank — her var ikke Tale om flad Underholdning og meningsløst Gøgl. Frejdigt og naturligt stod Drengene frem og deklamerede — selv Københavnerdrengene var med. Og det var lødige Ting, der valgtes — Digte som „Terje Vigen“ og „Den døende Fægter“, „Den engelske Kaptajn“ og „Bjørneborgernes March“. Det var Lejrbaal af den rigtige Slags! Briz slog fra første Færd Tonen an — og Standarten blev holdt højt til den sidste Aften. Gid alle Spejdere Landet over forstod at holde Lejrbaal som disse Dreng, der her for første Gang i deres Liv var med til noget saadant — da var der Haab om, at Lejrbaalet blev det, som det burde være: Lejrlivets Helligdom. — Vi vil aldrig glemme den lille Eli, Lejrens yngste, der blev hæs af at deklamere, eller hans to Brødre Oluf og Poul, der fremsagde deres Digte med rungende Røst ... vi vil huske „Skipper“ — den mest populære blandt Nærumspejderne — naar han fortalte Historier med et forsorent Smil paa Læben eller hældte Ved paa Baalet og rodede op i Asken, saa Ansigtet og de lyse Haartjavsner blev sorte af Sod. — Vi vil huske „Fussepeter“ og



„Grønærter og Skinke!“

alle de andre — men længst vil vi sikkert huske

Riber —

Drengenes Ven, Maleren *Asger Riber*. I kender hans Tegninger fra Bladet — men I skulde have set ham i Lejren! Næsten tilfældigt kom han dumpende derned — paa Besøg — men inden der var gaaet et Par Timer, var han Ven med os alle. Hvor som helst der skulde tages et Nap, var han rede med sin Hjælp. Han var uforlignelig paa Tøjdepotet, naar Bluser og Strømper skulde deles ud til de „haardst trængende“ — han sled, saa Sveden haglede ned ad Kinderne, da han og *Gunner Christensen* hentede en 1500 Pd. Mindesten hjem! Han tegnede Skitser i Massevis og sludrede hyggeligt med Drengene, hvem han forstod som ingen anden — og saa skaffede han os

»Olsene«

Lejrens Totempæl — Samlingsmærket, der en Aften afsløredes under tilbørlig Højtidelighed.

Afskedsfesten.

Dette var kun spredte Træk. En Lejr som denné kan ikke males med Ord.

Dagene fløj —

Og saa tændtes Lejrbaalet for sidste Gang. Kulørte Lamper lyste over de lange, hvide Borde, og Festfyrværkeriet



Oplæsning i det grønne.

knaldede af. Solene dansede, og Raketterne hvislede i den lyse danske Sommernat. Engene dampede, og Telte og Træer tegnede Silhuetter mod den nordlige Himmel ...

Det kneb med at komme til Ro i Teltene. Der var saa meget at drøfte ... saa meget at snakke om ...

Og Vejret var for godt til at sove i ...

Opbrud.

Lørdag var Lejren slut. Ved 4-Tiden drog Drengene bort — solbrændte og sunde.

Søndagen gik med Opbrud. Fra tidligere Morgen til langt hen paa Aftenen var Tropsfører *Gunner Christensen* — der under hele Lejren var den uvurderlige Leder — travlt beskæftiget med at rydde op, pakke sammen og skure Gryder.

Københavnredrengenes Teltlejr

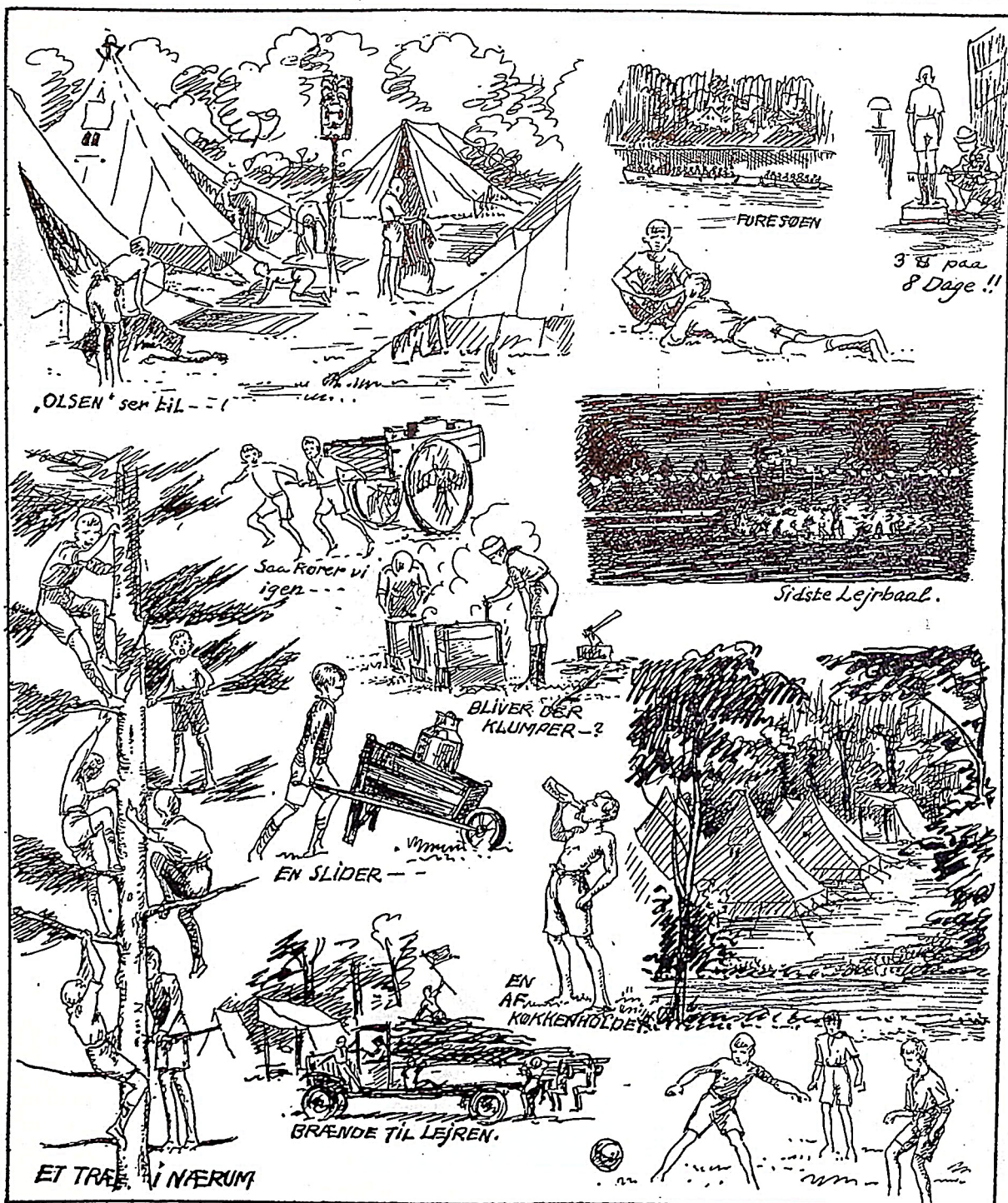
blev en Succes. Takket være Skolebestyrer *Thornerberg*, der saa beredvilligt stillede sin smukke Skolegrund til Disposition, og de enkelte Førere og Spejdere, der tog et Tag med, førtes Tanken ud i Livet.

Gid denne første Lejr ad Aare maa følges af flere. Der er Drengene nok, som trænger til Sol og Sundhed — og hvem skulde vel være nærmere til at hjælpe dem dertil end — danske Spejdere!

Hvad betød mon de otte Dage i Lejren? Maaske lige meget for Spejdere og Gæster. Forbavsende hurtigt fandt Københavnerdrengene sig til Rette under det friske Spejderliv. Den lidt for raske Tone, der af og til kunde herske den første Dag og Nat, forsvandt af sig selv og erstattedes af en munter og frisk Kammeratlighed. Det hele blev eet. Spejderne blev Drengenes Venner.



Texeira fortæller.



Tænk, hvad det vil komme til at betyde for hele Spejderbevægelsen, hvis de Københavnerdrengene, der i gamle Dage peb i Fingrene efter og gjorde Grin med

Spejderne, naar de drog gennem Gaderne, efterhaanden fik Øjnene op for, hvad Spejdere og Spejderliv i Virkeligheden er —

Og tænk, hvad det betyder, om Spejderne til Gengæld lærte at forstaa, at de ogsaa har Kammerater i Sidegaderne og Baggaardene.

Gunnar Jørgensen.

Elefanten, Fihl, trasker fornøjet afsted ad den en Gang traadte Vej gennem Bambuskrattet. Skælmen sidder ham i de smaa Øjne, og ingen vil kunne se andet paa ham, end at han maa føle sig ganske tryk. Men bag det rolige Ydre skjuler sig spændt Opmærksomhed. Det er ikke de firbenede vilde Dyr, han frygter. Dem har han overhovedet aldrig været i Kamp med. Nej! Det er det værste af alle Rovdyrene, det tobenede, kort sagt Mennesket, han frygter, og det med god Grund.

Da Fihl var ganske lille, blev den Elefantflokk, hvortil han hørte, anfaldet af Jægere med skarpe Sværd og store Bøsser. Det var for at fange levende Dyr til Menagerierne, at man var ude. Elefanterne flygtede; men lille Fihl kunde ikke vinde med de andre. Alleerede havde Jægerne ham fat, og han udstedte stærke Hyl af Rædsel. Da vendte hans Moder om, og med frygtelig Kraft vendte hun sig mod Angriberne, som drevs tilbage. Fihl var reddet; men Moderen mødte stadig flere Modstandere og blev tilsidst dræbt. En anden Elefanthun maatte tage sig af Barnet.

Fihl oplevede senere baade at se Kammerater falde i Gruber og lokkes i Net. Hver Gang forraadte Færtens af Mennesker, at disse havde været paa Spil.

„FIHL“

Fortælling af
Lektor Lauritzen, Sorø.

Fihl oplevede ogsaa at blive forelsket, saa inderlig som maaske kun en Elefant og de bedste Mennesker kan blive det. Han oplevede Familielivets søre Glæder, men ogsaa dets Sorger. Hans Hu-



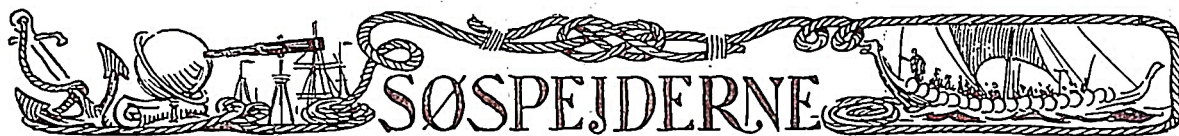
stru var baade smuk og god; men hendes Forstand var ikke fuldt paa Højde med hans egen. Dette er den eneste mulige Forklaring paa, at hun en Dag i Middagsvarmen bevægede sig lidt bort fra Flokken med sin Unge. Paa en

Gang hørte Fihl Rædselsbrøl og Menneskelarm. Nogle sorte Mennesker havde sneget sig bag paa Moder og Barn. Fru Fihl maatte med sit store Legeme dække Barnet mod de udskudte Pile, og var ikke Faderen som en rasende ilet til, var det gaaet helt galt. Nu reddedes alle; men Elefanterne havde megen Betsvær med at faa Filene trukket ud, og nederdrægtig ondt gjorde det.

Flokkens Fører blev tilsidst en Dag narret bort fra de andre. Fihl havde anet Uraad og advaret den Gamle, som var en stor og prægtig Herre. Men Raseriet var kommet over Gamlingen. Han vedblev at forfølge en „Sabeljæger“, indtil to andre Jægere huggede hans Hæser over, og han sank i Knæ og blev myrdet. Endnu lød hans Brøl af Vrede og Smerte i Fihls Øren.

Saa blev Fihl Flokkens Fører. Han er ikke saa stærk, som den Gamle var, men han er nok saa klog. Han hører hver Lyd og mærker hver en Fært. Han ved, at hvor Flokken tramper frem, der kan Mennesket følge efter. Derfor gælder det om idelig at skifte Opholdssted, lave Tværveje, som forbinder Hovedvejene og tillige forvirrer Forfølgernes. Hidtil har han ingen mistet af sin Flok. Thi Fihl mangler hverken Snille eller Mod. Flokken bliver for hvert Aar talrigere — og stærkere.





Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Spøjntant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

KØBENHAVNS 1ste TROP

„Øvelserne i 1ste Trop har været meget hæmmet af Eksamenslæsningen, saaledes at vi kun har haft Møde om Søndagen paa Orlogsværftet, hvor de af de mødte, som har Chance for Turen til Antwerpen, har trænet, og derefter har der været Sejlads med „Gringo“, og de to sidste Søndage ogsaa med vor nyriggede Gig, som vi sikkert faar megen Fornøjelse af.“

Knud Engstrøm.

SVENDBORG TROP

Troppen deltog d. 5.—6. Juni i Svendborg Sunds Sejlklubs Distancekapsejlad til Faaborg.

Søndag d. 13. Juni var Troppen paa Rotur til Tankefuld.

Sct. Hans Aften deltog Troppen i Svendborg-Spejdernes store Lejrbaalsfest paa Skansen ved Svendborg.

Søndag d. 27. Juni — Sejltur i Sundet.

Hver Fredag Aften afholdt Troppsmøde paa Navigationsskolen.

Niels Christensen,
Møllergade 46, Tlf. 487.

AALBORG TROP

har i Maj og Juni været optaget af III Kl. Prøverne. Der er gaaet meget grundigt til Værks. Skolens Fysiklokale var velvilligt stillet til Raadighed, og en for en maatte Søspejderne over for Hr. Navigationslærer Hansen og Troppsføreren vise, at de kunde klare Vanskelighederne. Resultatet blev, at to Kandidater maatte forlade Eksamen og komme igen en anden Gang.

Til de mere landspejdermæssige Øvelser har Hr. Troppsfører Claussen, der er godt kendt af dette Blads Læsere, væ-

ret Censor, og nu skal der altsaa tages fat paa II Kl.

Alt imens dette er foregaaet, har Jamboreen sat Sindene i stærk Bevægelse. Det er ikke smigrende for os, men adskillige Gange er det mindre spejdermæssige: „hvad kan det nytte“ kommet frem. Trods alt lykkedes det dog at gennemføre Træningen og faa indsendt de to første Skemaer rettidig, og Divisionschefen lod omgaaende høre fra sig. Det var ogsaa paa høje Tid, for Ferien stod lige for Døren, og Planerne var lagt for denne.

Træningen blev paa Grund af Troppsførerens Bortrejse overdraget til Hr. Statsbetjent Mathiesen, og her er den lagt i de bedste Hænder. Ved planmæssige Øvelser paa Stadion og paa Badeanstalten er det nu Aalborg Søspejdernes største daglige Fornøjelse at slaa deres egne Rekorder, saa de i nær Fremtid kan repræsentere deres Trop, deres By og Land paa en smuk og værdig Maade i det fremmede.

Sonne Koefoed,
p. t. Allinge, Bornholm.



SØSPEJDERSTÆVNET PAA

THORØ

Lillebælt, det smilende Farvand mellem Jylland og Fyen, med alle sine skovklædte Øer, havde Fredagen den 2. Juli med en rask vestlig Brise iklædt sig sin smukke, blaa-grønne Kappe, som vilde det vise sig i al sin Pragt. Smaabølgerne brødes med den hvide Strand og dannede en Ring af blinkende, glitrende Perler. Netop her passer Ordene saa godt, som der staar i Sangen: „Smukt at leve, tungt at dø“.

En Sømil Syd for Assens finder vi Thorø.

Som et lille Barn trykkende sig tæt i Favnen paa sin Moder, Fyn, fra hvilken den kun er adskilt ved et ganske smalt Løb, Thorø Sund. Smuk og idyllisk, nænsomt behandlet af Menneskehænder, vil enhver sige, som betræder dens sagnvundne Jord. Her fødtes, beretter Sagnet, en af Nordens Guder, den stærke, kække Thor, her beredte han sig til sine første Kæmpe, med de forhadte Jætter, som trods al deres List og Snedighed stadig maatte bide i Græsset, naar Thor kom med sin Bukkevogn og sin Hammer Mjølner.

Mod denne Sagnø stævnede hin Fredag Morgen, fra Syd og Nord, med Skum for Bougen „De danske Søspejdere“s Flaade. De hvide Vinger staa spændte, og Dannebrog smelder lystigt under Gaflen. Næsten samtidig falder Ankrene i den lille Bugt mellem Øen og Fyen. Sejlene beslaaes, og Dannebrog skiftes fra Gaflen til Flagspillet og agter med en Raskhed, der viser, at baade Førere og Mandskab forstaar deres Kram. Et nærmere Blik paa Flaaden viser, at den bestaar af fem Fartøjer nemlig, „Willemoes“ af Skovshoved, „Andres“ af Stege, „Gry“ af København, „Galene“ af Svendborg og „Elektra“ af Randers med en samlet Besætning paa 72 Mand. Alle hidkaldte og indbudte til Søspejderstævne af Hr. Direktør H. Plum, som er den lykkelige Ejer af Thorø.

Paa Slaget tolv fløj alle Pynteflag til Tops paa Fartøjerne, hvorefter de samlede Mandskaber stillede til Parade paa Thorøgaard for vor ædle Indbyder, som med smukke Ord bød os velkommen. Efter Paraden besaas Øen og den smukke gamle Gaard. Kl. 7 stillede alle Mand til Biltur paa Fyen til Brahesborg Slot og Frederiksgave, derefter fortsattes Turen til Assens. Undervejs gjordes Ophold i Strandkafféen, hvor der var arrangeret Smørrebrødsbord med efterfølgende Kaffe. I Assens besaas den store Plumske Købmandsgaard. Alene denne var en Severdighed af Rang med sine mange Bygninger og udstrakte Arealer, der, skønt det var beregnet som

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050

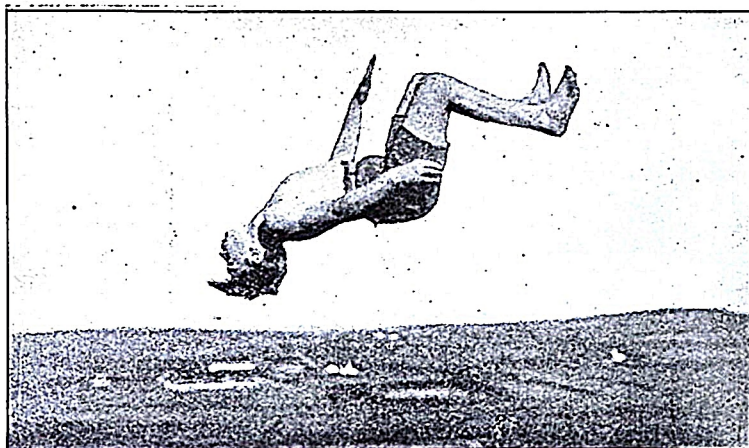
Rimelige Priser

Arbejds- og Oplagspladser, nærmere lignede en stor velholdt Have eller Park.

Møddige og trætte kom vi sent om Bord, dybt lastede med alt, hvad vi havde set og oplevet.

Lørdag var den store Dag, og egentlig Hoveddagen for Søspejderstævnet. Fra den tidlige Morgen var Søspejderne paa Færde. Kl. 1 samledes alle Søspejder paa Thorp for at paradere ved Afsløringen af en Mindesten for den engelske Undervandsbaad E 13, som blev skudt ned ved Saltholm. I kærlige, velvalgte Ord mindede Hr. H. Plum om den sørgelige Begivenhed, der bragte Danmark et Pust af Krigens Rædsler, og Spejderne afsang med stor Højtidelighed den engelske Nationalsang.

Umiddelbart efter foregik Afsløringen af det store Monument „Thors Kamp med Jætterne“. Monumentet, der er mægtigt stort, næsten som Gefionsspringvandet, er rejst midt paa Øen og var helt tildækket med store Dannebrogssflag. Ved Monumentet og langs den Vej, som de indbudte skulde passere, dannede Spejderne Espalier. Fra den store flotte Lystdamper, der nu anløb Broen, strømmede alle de Besøgende i Land, og ført af en Søspejderpatrolje, med Dannebrog i Spidsen, drog Toget langsomt op til Monumentet, efterfulgt af Spejderne, der sluttede op efter Toget. Mange smukke, minderige Ord blev talt til gamle Danmarks Pris. Efter Afsløringen maatte alle beundre det storstilede og ud-



Mystifikation fra Aalborg.

mærkede Billedhuggerarbejde. Efter at alle, saavel Gæsterne som Spejderne, havde vederkvæget sig ved et Glas Vin eller Sodavand paa den gamle Gaard, drog vi om Bord for at sejle til Assens. Vi kunde imidlertid ikke sejle, da der ingen Vind var, derfor blev vi bugserede dels af Lystdamperen og dels af Motorbaade. Det var smukt at se alle de flag-smykkede Baade glide hen over den blanke Vandflade. Ankommen til Assens marcherede Spejderne til Willemoes Statue for at hædre den berømte Helt fra 1802 med en smuk Dekoration.

Efter Indbydelse af Hr. H. Plum marcherede Spejderne derefter videre ud til Skovpavillonen til Middag med efterfølgende Bal. Det kunde nok være, de raske Spgutter kunde røre Benene sammen med de smaa Assens Piger, som ogsaa var inviterede; der var Liv og Lysthed uden Ende. For Forfriskninger i Form af Sodavand og Kager havde vor Indbyder sørget i rigeligt Maal. Først Kl. 3 Morgen sluttede den berømmelige, storslaaede Fest, og hele Selskabet drog i samlet Flok ind til Assens. Her fulgte hver især deres smaa Damer hjem, og først Kl. 4 Søndag Morgen søgte de trætte Mandskaber deres Kjøje om Bord. Søndag Middag slog Afskedens Time. Hr. Direktør Harald Plum, som er Æreschef for flere af Troppene, kom om Bord for sidste Gang for at ønske os en god Hjemrejse. Assens Spejdere og næsten hele Assens Bys Befolkning havde ogsaa givet Møde. Efter mange Hurraraab og endnu flere gode Ønsker stævnede den samlede Flaade ud af Havnen for at spredes mod Øst og Vest, Syd og Nord.

Stævnet var forbi, men Minderne vil altid leve blandt „De danske Søspejdere“, som sender alle, der har medvirket til at gøre Festen lys og lykkelig, vor hjerteligste Tak.

En særlig Hyldest bringer vi Hr. H. Plum fra enhver By, hvor der findes Søspejdere.

Hurral

A. Eriksen,
Tropsfører.



Aalborg, Søspejdertrop.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Husk
Sommerens
Præmieopgave
i forrige Nummer

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
ægte
Worning & Petersens
Xeroformsæbe
Overalt — over alt



I Lejren

bor altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

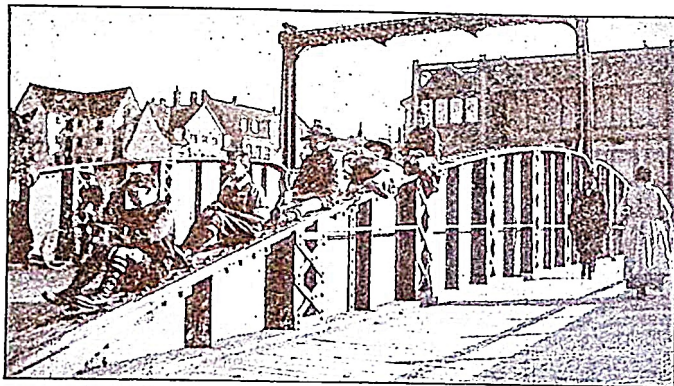
Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

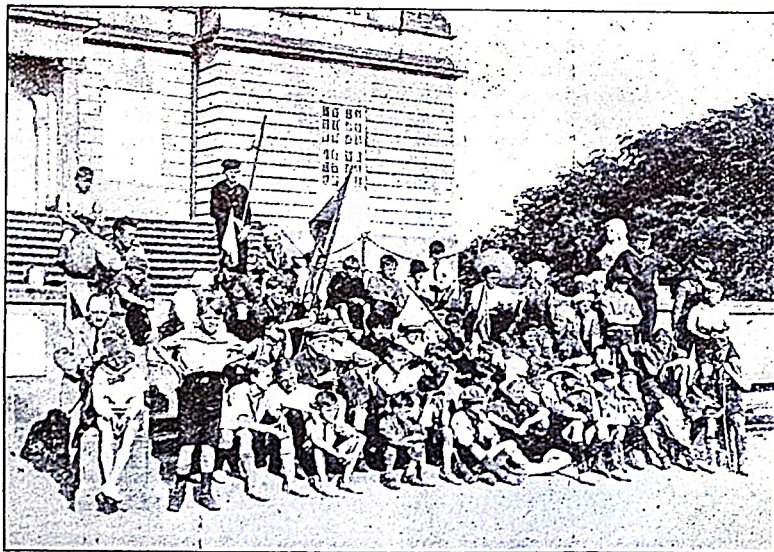
Læs

Nordisk Spejdersport

„Spejdernes Magasin“s Foto-Rubrik.



1. St. Georgs Tross tæller Færdsten paa Knippelsbro. Inds. A. Pedersen.



„Københavnere drengens Teltlejr“ foran Eremitagen.

HELLESENS VII-20

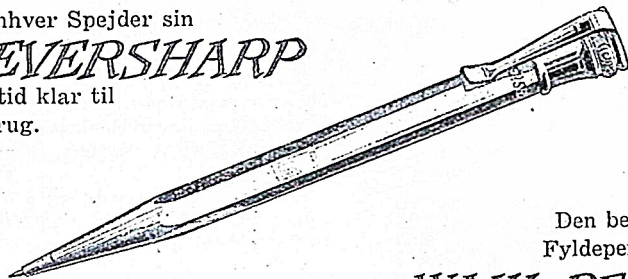


VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Enhver Spejder sin

EVERSHARP

altid klar til
Brug.



Den bedste
Fyldepen er

WAHL PEN

Dansk Spadersfodtøj.

Dansk Sportsfodtøj

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at for-
lange danske Varer. Køb derfor altid

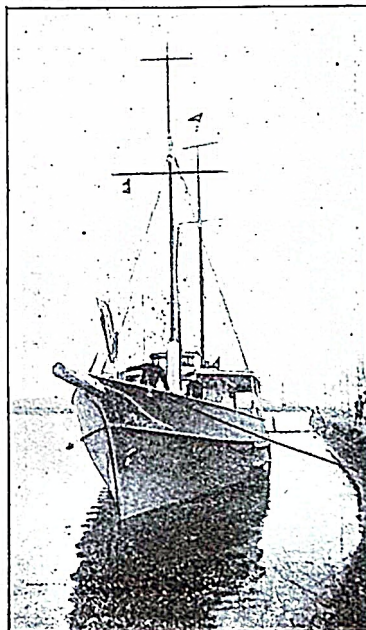
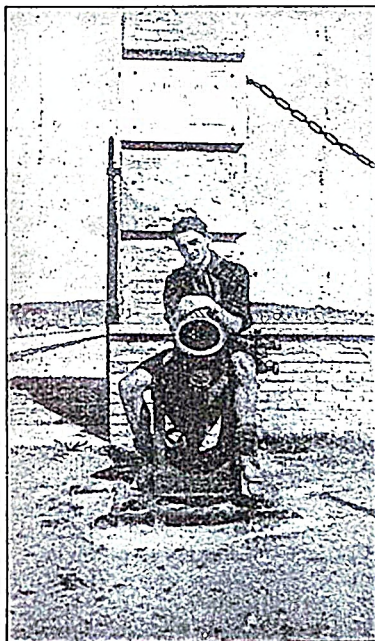
DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre
end det udenlandske. Se altid efter, at
Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s
Mærke.

Foreningen af Kbhv.s Skotøjsfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj



JÆVN

Kolynos's jævne Kon-
stens renser Tænderne
virkningsfuldt, uden at
skrabe eller ridse. Der er
ikke anvendt slibende Sub-
stanter for at give Tæn-
derne kunstig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.



KOLYNOS
TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

ASP
CYKLE-
LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykellys der findes

„Godt anbragt!“
Inds. Aage Fed-
dersen.

Antwerpen:
Saspejdersnes Sta-
tionsskib.



Fans overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læ-
deret aldrig. — Saa har De:
Alltid blanke Støvler. Aldrig vande Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

KONDITOR

Henning Klenz -- Torvegade 32 -- Amager 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Fra Divisionerne.



Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

FREDERIKSBORG DIVISION

Jeg synes, De skal høre lidt fra Divisionen om vore Sommerlejre, særlig da vi i Aar har faaet alle Troppene i Lejr.

1. Ballerup Tropa.

Vandrelejre paa Bornholm fra 19.—26. Juli.

1. Birkerød Tropa.

Deltager med ca. 25 Mand i F. D. F.'s Lejrsmøling ved Aarhus fra 17.—27. Juli, derefter Vandrelejre hjem over Fyn. Desuden har Troppen flere „Rover“-s og Patr. Lejre.

1. Fr. værk Tropa.

Vandrelejre i Sverige 8.—17. August.

1. Fr. værk Ulveflokk.

Standlejre ved Hornbæk 28. Juli—5. August.

Helsingør Kolonne.

Kolonneljre i Sverige. Patruljeture. Endvidere deltager Troppen stærkt i Festlighederne i Byen.

Hillerød Tropa (Chr. d. 4. Tr.).

Patruljelejre.

Som det fremgaar af vedlagte Program, har Div. udskrevet en Konkurrence i Patr.-Vandringer, desværre har Tilslutningen ikke været saa god, men nogle Patr. er der da startet. Naa, det gør jo heller ikke saa meget, naar bare alle Spejdere i Div. faar været i Lejr i Sommer, og dette gør de.

Med Spejderhilsen

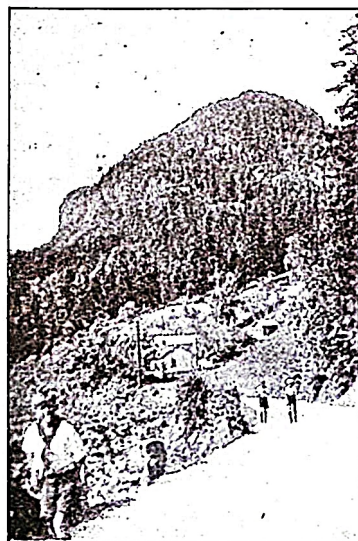
Poul Beder.

FREDERIKSVÆRK TROP

Det ny Aar indlededes med Parade og Kirkegang, og siden er der holdt Øvelser hver anden Søndag. Den 13.—14. Marts havde vi Besøg af B. S. O. Troppen (Hellerup Divisionen) Lørdag Aften Sammenkomst i Ungdomshjemmet og Søndag Formiddag en rask Øvelse.

Langfredag foretog Troppen Tur til Rørvig.

Den 17.—18. April var Troppen B. S. O. Troppens Gæster i Hellerup; Lørdag Aften en fornøjelig og hyggelig Sammen-



I Norge —

Inds. af C. C. Stender.

komst paa Gl. Hellerup Gymnasium; om Søndagen Øvelse i Dyrehaven.

Sct. Georgsdag mødtes Spejderne Kl. 6 om Morgenen i Skoven for at forny Spejderløftet, inden Dagens Gerning begyndte. Om Aftenen fik Troppen overrakt en Kærre, som er tilvejebragt ved, at en halv Snes af Byens Haandværkere og Handlende har ydet deres i Form af Materiel og Arbejde.

I Store Bededagsferien afholdt Frederiksborg Amts Division Turnering i Frederiksværk, hvis Borgmester var Stævnets Præsident. Troppen blev Nr. 4 (men blev

Nr. 1 i fire Grupper). 8. Maj var en Festdag. Hellerupspejdernes Musik og 20 Hellerupspesjdere besøgte os og blev indkvarteret i Hjemmene. Om Aftenen forenedes alle Spejderne om en lødig og original Underholdning paa Hotel Arresø. Efter Underholdningen Dans for Spejderne. Søndag Majfest. Sommer i By.

19. Maj Forældremøde, og i Pinsen Vandrelejre paa Helsnæs, som Træning til Sommerturen, der i Aar gaar til Sverige.

Sct. Hansaften arrangerede Troppen Baal paa Havnepladsen med Sang og Taler.

9 Spejdere har i Foraaret deltaget i Røde Kors Samariterkursus.

FREDERIKSVÆRK ULVEFLOK

Flokken tæller 13 Ulve; vi holder Møde hver Uge og driver navnlig Holdleg, Haandbold og Woodcraft.

Ved Divisionsturneringen i Store Bededagsferien blev vi en flot Nr. 1; de andre Flokke kom nemlig ikke, og det var kedeligt, for vi havde glædet os til at vise, hvad vi duede til.

Til Sommer skal vi ligge i Lejr fra 28. Juli—4. August i Kildekrog ved Hornbæk. Jørgen.

SORØ KOLONNENS SOMMERLEJRE

oplivedes iaar i særlig Grad ved, at Vikingerne havde sluttet sig til, og Samlivet gik saa godt, at disses principfaste Ledere lod sig bevæge til den Udskejelse at ændre Programmet for at forlænge Opholdet hos Soranerne fra 6 til 8 Dage.

Som ægte Vikinger entrede de Malmø-dampere d. 1. Juli fra Bagbord i yderste Øjeblik, og med en saadan Fart, at deres Tropsassistent nær var kommen i Vandet til Styrbord, idet Skibet gled fremad mod Skaanes Kyst.

Iøvrigt er der om Henrejsen at melde, 1) at Baaden naturligvis var bleven forsinket, saa at Lejrens Chef først kom med næste Tog fra Malmø til Lemmestrø, hvor Lejren skulde etableres i en Grusgrav, meget smukt og meget hensigtsmæssig, 2) at Spejderne lo i sig henrive flere Timer under Beskuelser af Malmø Skønheder, 3) at der naturligvis var Punktering af saa og saa mange Cykler, 4) at nogle kørte forkert, saa at det først blev ca. Kl. 8, og ikke som

Men saml dine Optagelser paa

Hæng ikke med Næbbet
fordi Ferien er forbi.

Gevaert  **Film** **Gevaert-Ridax**

og faa den kopieret paa

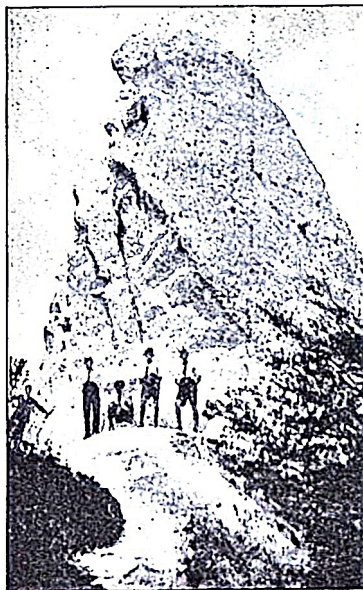
eller gør det selv. Det er ikke svært,
naar man er lidt fiks paa Fingrene.
Gratis Ridax-Vejledning faas paa
Forlangende hos alle Fotohandlende.

forventet Kl. 5, at Patronen paa Lemmestrø kunde beværte sine 31 (senere 35) Gæster med Steg og Rødgrød. Paa det store Bord stod det svenske og det danske Flag opstillede, og det blev under disse to Flag, at det 10 Dages Ophold i Skaane blev henlevet. Thi ikke blot rejstes næste Dag i Lejren to Flagstænger, en til hver af de to Folks Samlingsmærker; men der opdagedes snart paa Egnen en Trop af svenske „Scout-pøjker“ og Scoutflickor“, og nu blev der en stadig Farten til Skurup, den svenske Trops Hjemsted, og derfra til Lejren, hvis Aftenbaal altid havde svenske Scouter til Gæster.

Da nu Egnens Befolkning i stigende Antal mødte op hver Aften, maatte naturligvis Lejrbaalsunderholdningen afvige noget fra det sædvanlige. Heldigvis medførte Vikingerne i deres Tropsrådsformand (Ølsted) en habil Sanglærer, saa at Vægten kunde lægges paa Indføvelsen af melodiske Sange, medens Oplæsning og Foredrag trængtes i Baggrunden. De svenske Spejdere maatte ogsaa yde deres Bidrag i Form af et Par Sange; ja, den sidste Aften formaaedes en ung svensk Dame til solo at synge: „Ur svenska hjärtans djup engång“ til Gengæld for, at en Sorøspejder en foregaaende Aften havde sunget Midsommervisen under meget romantisk „Tilstålning“. Der sluttedes af hver Aften med „Du gamla, du fria“ og „Der er et yndigt Land“, hvorpaa Kolonnechefen raabte: „Leve Sverige og Danmark“ (9 lange).

Der var dog ogsaa lidt Forsøg i Retning af Lejravis, f. Eks. følgende velklingende Vers (i Anledning af Biskemaden til Middag):

Mogens Brix,
han er fiks
til at lave Biks.
Stundom er han dog lidt striks
mod hans kære Blix.



„Sommerspiren“.
Inds. Poul Anker Bakke.

Ogsaa Pantomimen maatte jo under de smaa sproglige Vanskeligheder siges at være paa sin Plads, og særlig gjorde en Indianerpantomime stor Lykke de to sidste Aftener. Sidste Aften, da der var samlet 200 Tilhørere om Lejrbaalet, var

Jubelen over Pantomimen meget stor, og de mere indsigtsfulde ældre svenske Damer og Herrer erklærede, at de danske Pøjker havde spillet Rollerne forbausende godt. Det lidt bredere Publikum ytrede, at de havde ikke i mange Aar mere sig saa godt som til disse Lejrbaal. Den sidste Aften havde vi desuden den Glæde at se den gamle Soraner, Arendator Jordy, med Frue og ældste Søn i vor Midte. Det var hos ham, Lejren egentlig skulde været holdt i hans Have paa *Torreberga*; men hans Besætning fik Mund- og Klovesyge, og saa flyttedes der til hans Svigerfader. Maaske var dette Grunden til, at en mystisk Trusel, som Kolonnechefen havde faaet fra Helsingør, forblev uopklaret. Skønt egentlig hvorfor? Skulde en dansk Spejder virkelig lade sig forvirre af saa lidt?

Hvis nu altsaa de alvorlige Kritikere, som vil have Lejrbaalene gjort belærende, skulde synes, at vi er skejdet ud, saa kun følgende Svar dertil:

Det gælder om at skabe Stemning, og dette gøres ikke altid efter samme Recept. Har Spejderne end ikke lært andet paa Lemmestrø, saa har de set, hvorledes Hjærter kan bringes til at slaa mod hinanden gennem Skæmt — og derpaa følgende Alvor. *Kolonnechefen.*

1. BØGGILD TROPS MAANEDS-RAPPORT

2. Juni. Spejdermødet foregik i Skoven, hvor Tropsførerens bød den ny Sommervikar velkommen og udtalte Ønsket om, at vi maatte tilbringe en fornøjelig Sommer sammen. Derefter foretog Troppepen en wood-craft Tur igennem vore Skove; der blev plukket mange pæne Blomsterbuketter.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyre“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

3. Juni. Troppsføreren og 3 Spejdere var paa 1. Kl. Tur til Himmelsbjerg. Paa Hjemvejen gæstede de O. E. Andersen paa Vissinggaard, hvor de overnattede i Blokkhuset.

5. Juni. Troppen afmarcherede Kl. 2 til Hinge Sø, hvor vi laa i Lejr. Troppen har lejet et Stykke Jord ude ved Hinge Sø, som skal bruges til Lejr og Fiskeri. Det er lejet i 5 Aar. Om Aftenen blev Troppens 5 Aars Fødselsdag fejret ved et stort Lejrbaal. Danneskov talte om Troppens første Aar og udtalte Ønsket om, at Troppen maatte vedblive at bevare sit gode Navn og Rygte. 1. og 3. Patrulje gav hver en lille Underholdning. 3. Patrulje havde indgivet et Par nye Raab og digtet et glimrende Vers i Anledning af Troppens Fødselsdag. Vi sluttede Lejrbaalet med en Aftensang og gik saa til Køjs. Den næste Dag havde vi Morgenparade Kl. 8. Derefter gik vi over paa den anden Side af Søen for at bese Herregaarden „Vinderslevholm“. Kl. 6 afmarcherede vi hjem. Om Aftenen blev den egentlige Fest for Troppens Fødselsdag fejret med Chokolade og Kager. 2 Spejdere fik overrakt deres 1. Kl. Mærke. Der blev afsunget nogle Sange, som var digtet af Spejderne. Aftenen sluttede med en Aftensang.

9. Juni. Troppsgoodturn.

16. Juni. Flagkamp i Skoven.

9 Spejdere har begyndt at træne til 100 km. Vi var paa den første Træningstur Mandag Aften d. 4. Juli. Denne Aften gik vi ca. 30 km paa 4 Timer.

Onsdag Aften 6. Juli var vi paa Træningstur igen. Vi gik til Silkeborg og hjem igen, ca. 40 km, paa ca. 5 Timer.

Karl Kristiansen.

MAANEDSRAPPORT FOR

1. BØGILDS TROPS 3 PATRULJER

1. Patrulje.

3. Juni. 2 Medlemmer af Patruljen paa 1. Kl. Tur.

5. Juni. Deltagelse i Troppeslejr i Hinge.

6. Juni. Chokoladegilde i Anledning

af Troppens 5 Aars Fødselsdag.

Bjørn Nielsen og Tage Petersen fik 1. Kl. Mærket tildelt.

16. Juni. Flagkamp i Skoven.

30. Juni. Good-turn.

Tage Petersen,
Ptrf.



„Godt det ikke er mig —“
Inds. Povl Anker Bakke.

2. Patrulje.

2. Juni. Wood-craft.

6. Juni. Good-turn.

14. Juni. Rensning og Pudsning af Lejrgrej.

21. Juni. Patruljemøde med Træning i forskelligt.

30. Juni. Good-turn.

Patruljens Medlemmer bestaar af tre 1. Kl. Spejdere, to 2. Kl. Spejdere, tre Rekrutter, der træner til 2. Kl. Mærket.

Der er og bliver stadig taget Duelighedstegn m. m. inden for Patruljen.

Chr. Andreasen,
Ptrf.

3. Patrulje.

2. Juni. Patruljemøde. Vikar J. Gaard og Søren Olsen indtraadte i Patruljen.

5. Juni. Troppens Fødselsdag. I denne Anledning tog vi i Lejr. Stort Lejrbaal om Aftenen, hvor vi sang et lille Vers til Ære for Troppens Stifter. Ligeledes raabte vi nogle nye Raab. Den ny Kok er glimrende, det fik vi rigelige Beviser for hele Tiden. Næste Dag, Søndag, fik vi af Godsejeren Lov til at bese Vinderslevholm. Godsejeren var saa venlig at stille os en Baad til Raadighed. Opbrud af Lejren. Hjemme fik vi et Gilde af Danneskov, da vi jo ikke kunde holde Fødselsdag i Lejren. 3 Mand havde digtet Sange, som var aldeles ypperlige.

22. Juni. Patruljemøde, hvor Emnet var Lejrarbejdets Gang. Alle lovede at gøre deres bedste for, at Lejrene kunde blive saa gode som muligt.

Gunner Rasmussen,
Ptrf.

De DANSKE DAGE I HOLSTEBRO

I de danske Dage i Holstebro havde 1. Holstebro og 1. Struer Trop en lille week-end Lejr med tilhørende Konkurrence i Anlægget hed i Holstebro. Lejren var mest lagt for, at Folk kunde se, hvorledes en Spejderlejr er indrettet. Vi begyndte Lørdag Aften Kl. 8 med at rejse Teltene paa Festpladsen i Anlægget. Herefter indrettedes Plads til Lejrbaal og Komfur m. m. Kl. 10 tændte vi Lejrbaalet og skaffede Publikum og os selv en fornøjelig Time med Sang. Kl. 10½ gik vi til Køjs efter at Vagttiderne var bestemt.

Søndag Morgen startede vi med den dejligste Havregrød, tillavet af en fin Kok paa begge Parter. Derefter The. Saa begyndte vi paa forskellige Lejrarbejder bl. a. for Struers Vedkommende

Spejderdepotet, Studiestræde 30

og

A/s Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15

er officielle Depoter for Det danske Spejderkorps.

en Vindskærm og for Holstebros Vedkommende en Zuluhytte. Begge Dele var færdige ca. Kl. 11½, hvorefter Middagsmaden serveredes for (de trøtte) Bygningsmænd. Om Eftermiddagen forskellige Konkurrencer og LejrLiv, og Kl. 5½ blev Lejren brudt op, og alle fik sig, som Slut paa den dejlige Dag, et forfriskende Bad i Storaasens vilde Vover.

Med Spejderhilsen
X+Y, Holstebro.

I. NYBORG (CHR. II'S) TROP

Troppen foretog Søndag d. 27. Juni en meget vellykket week-end Tur til Nordenhuse, en god Mils Vej Nord for Nyborg. — I denne Tid trænes der med Kraft til Divisionsturneringen og Turneringen i Faaborg den 25. Juli.

Troppen har faaet ny Tropsfører, nemlig: Kai Schönmann, som træder i Stedet for Kai Nielsen, da denne er rejst fra Byen. Sommerlejren skal være ved Lohals paa Langeland, hvor Divisionen skal afholde Turnering i Dagene fra 1.—8. August.

Med Spejderhilsen
„Spejder“.

2' BIRKERØD TROP

Sct. Hans Aften havde vi inviteret Spejder-Forældre, Tropsraad og Interesserede til Sct. Baal i vor Lejr.

Der var ca. 150 Birkerød-Borgere, der havde efterkommet vor Invitation. Aftenen begyndte med en Velkomsthilsen til Publikum fra Tropsfører Kreutzfeldt. Derefter afviklede Aftens Program med Sang, Taler og Opvisning.

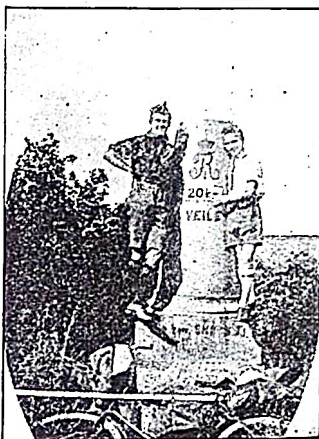
Særlig Lykke gjorde en Spejder fra 4. Patrulje — Edmund Petersen — med sine morsomme Fortællinger og dertil hørende Gestikulation.

Sommerlejren — der er et meget vanskeligt Spørgsmaal i Aar, da vi ikke har nogen Fører, der har Tid til at tage i Lejr — vil antagelig — trods alt —



4. Odense Trop.

Inds. Sophus Jensen, Odense.



Et lille Hvil.

Inds. Povl Jensen, 1. Nyborg.

blive afholdt midt i August og blive beliggende ved Ullerup paa Halsnæs.

Vi faar saaledes Lejlighed til at komme i „Kattegat“ hver Dag.

Lytteren.

1. VEJLE TROP

Siden sidste Beretning har Hovedbegivenhederne været: Divisionsforaars-turneringen i Ribe, Pinsenlejr paa Fanø og Sct. Georgsfesten.

Ved Tuneringen vandt Troppen Standerplade i Trekamp og Enkeltmandspræmie i Korttegnning. Endvidere gik 10-Mands-Tovtrækningsholdet op til Finalen, men blev her trukket ud af Fredericia, dog først i en spændende Omkamp.

Turen Vejle—Ribe og retur skete pr. Cykle (72 km i hver Retning). Paa Hjemturen var der stærk Modvind. Alle 30 Mand gennemførte dog trods alt.

I Pinsen laa Troppen i Lejr paa Fæng i Lillebælt sammen med Kolonnens øvrige Troppe. To nye Telte fik her deres Debut. Lejren var fugtig, men vellykket.

Troppens første Sct. Georgsfest fejredes i „Skyttehuset“ i Overværelse af mange Interesserede. Der sluttedes af med et flammende Lejrbaal paa Stranden.

Midt i Maj Maaned afholdtes Patruljevandring over 20 km med paafølgende Bivuaekering og Madlavning ved Munkbjerg. Bedømt blev: Udrustning, ensartet Paaklædning, Optræden, Arbejdsfordeling, Dagbog, Madlavning og Bivuaekering.

Der har været afholdt flere Patrulje-week-end-Lejre, ligesom Troppen har assisteret paa Dybbøldagen og paa Sportsdagen.

Hidil har Troppen haft sin egen Side i 1. Koldings Blad „Falketungen“. Fra 15. Juni er Troppen imidlertid begyndt for sig selv, idet den har startet sit eget Blad „Birkebarken“. Det udkommer hver Maaned med fire Sider og trykkes i 150 Eksemplarer.

Kay Nissen.

STRUER TROP

ankom til Holstebro Lørdag den 3. Juli Kl. 7½ for sammen med Holstebro Trop at give Opvisning Søndag d. 4., den sidste Dag af de 3 Danske Dage i Holstebro.

Programmet saa saaledes ud:

Kl. 8 var alle Telte stillet op paa Pladsen i Anlægget, og Hr. Lærer Møller, Struer, indtraadte som Lejrchef.

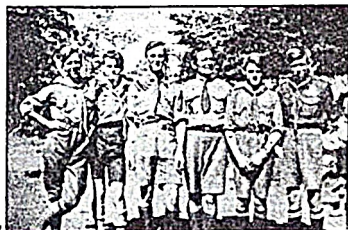
Kl. 10 havde vi Lejrbaal, hvorefter vi gik til Køjs.

Søndag d. 4. Kl. 7 Reveille, og Kl. 9 Parade og Flaget blev hejst. I Løbet af Formiddagen byggede begge Troppe efter Lejrchefens Ønske 1 Bivouak hver.

Fra 12—1½ holdt vi Middag, hvorefter vi begyndte Konkurrencen. Der var Konkurrence i Signalisering, Ambulance og Altmuligmandsopgave og Kastning med Redningsreb. Kl. 5 blev Lejren nedbrudt, og begge Troppe marcherede til Bryggeriet og fik en bedre Aften med Klemmer paa mindst een Tommes Tykkelse. Kl. 7 gik Turen hjem efter den vellykkede Dag.

Der var ikke udsat nogen Præmie, men til Tak for Opvisningen fik begge Troppe et Sølvbæger, en Faneplade og et Lejrflag af Festkomiteen.

Taga,
Patruljefører, Struer.



Førerstaben fra Struer.

Inds. Taga Bech Andersen.



SPEJDERNES MAGASINS

FRIMÆRKE-SIDE

Naar Vinden tuder og Sneen slaar imod de tilfrosne Ruder, — naar Vinden rusker i de nøgne Træer og prøver paa at rive dem omkuld — da er intet saa hyggeligt som at sidde i en varm Stue, mens Ilden knitrer i den næsten rødgldende Kakkèlovn.

Knud og Poul var løbet over til Harald for at drøfte Frimærker og se lidt paa hans nye Samling, som var blevet startet ved de to Kammeraters Hjælp.

„Jeg fik et Par Foræringer i Fødselsdagsgave, saa naar jeg faar dem sat ind, begynder det at fylde lidt i Albumet.“

„Ja, du kan sagtens,“ udbrød Poul, „jeg maa arbejde haardt for alle mine Mærker.“

„Den bedste Maade, hvorpaa du kan faa en fin Samling, er at faa din Bedstefader til at være interesseret, mens han er Dreng,“ bemærkede Knud tørt. „Vor Patruljefører fortalte forleden Dag om et saadant Tilfælde. Det var i et engelsk Hjem i Mayfair, den finere Del af London. Et af Familiemedlemmerne havde forlagt et Smykkeskrin, og der blev søgt i hver eneste Krog og Sprække i hele Huset. Bortkommelsen af dette Smykkeskrin viste sig at blive en af de heldigste Ting, der nogensinde skete i Hjemmet.“

Under Gennemspøgningen af et gammelt Skrivebord, som ikke havde været brugt i Aarevis, — det maa have været paa et Tagkammer eller lignende, under alle Omstændigheder sikkert et mystisk Sted at lede efter det bortkomne — well! i en af Skufferne blev der fundet en Bog.

Finderen var nysgerrig nok til at aabne den og saa til sin store Forbavselse, at den indeholdt Frimærker.

Forestil dig, hvordan vi vilde have følt, Knud.

Der var 2 hele Sider af Halvpenny'en fra Ceylon, 1858 — de eneste i Verden. Den Bog maa have været gemt i ca. 70 Aar. Smykkeskrinet blev glemt, og Sam-

lingen blev betragtet med stor Interesse af alle. Mange af Mærkerne var ubrugte, hvorfor en af de tilstedeværende satte sig til at opsumme disses paalydende Værdi, og det viste sig, at den i vore Penge beløb sig til ca. 600 Kroner.“

„Hvormeget tror du, de er værd i Dag,“ spurgte Harald.

Hallo Scouts!!!!

Her er Clausen's

..

Patruljeførere!

Forlang omgaende mine Oplysninger: „Hvordan man faar Penge i Patruljekassen“.

Samlere!

25 forsk., fine, Chile	Kr. 1,00
20 " " Island.....	" 1,00
50 " " Venezuela...	" 2,00

Nybegyndere!

400 forsk. (ingen Danmark) Kr. 3,00
Absolut fineste eksisterende Startsamling til denne Pris.

Skriv efter gratis Prisliste og
15 forsk. gratis Mærker.
(20 Øres Postkort).

O. CLAUSEN,
1118 N. CALIFORNIA AVE.
CHICAGO. ILL. U. S. A.

„De er blevet vurderet til ca. 300,000 Kroner og vil i nær Fremtid blive solgt ved Auktion.“

„Jeg havde en god Bedstefader,“ bemærkede Poul, „men selv om han havde tænkt paa Frimærker, saa var der ingen Steder i Huset, hvor han kunde have gemt dem i 70 Aar. — Bedstemoder hørte ikke til den Slags Husmødre.“

„Det var kedeligt, Poul,“ sagde Harald leende, „men maaske bliver du nogle Fremtidsdrenge Bedstefader, saa naar du kommer hjem i Aften, maa du hellere putte din Samling ned i et Skrivebord i Tagkammeret.“

„Næ' holdt! gamle Dreng,“ udbrød Poul, „det vil jeg vente med, til jeg bliver saa gammel, at jeg ikke kan se Mærkerne mere.“

Jeg læste forresten forleden Dag i en Avis om, hvordan Kendskab til Frimærker kunde have hjulpet en London-Dreng til at tjene sig en hel Del Penge. Drengen blev sendt hen til Posthuset for at købe et Ark 1 penny Frimærker, hvoraf han skulde bruge nogle til en Pakke, han havde med.

Da han skulde frankere Pakken, kunde Mærket ikke blive siddende, og han opdagede da, at Gummiet var paa Forsiden i Stedet for paa Bagsiden.

Han gik derfor tilbage til sin Principal for at faa at vide, om han skulde lade dem bytte; men denne kendte saa meget til Frimærker, at han vidste, han kunde faa mere for dem hos Filatelister. Han tilbød dem til Frimærkehandlere, og Prisen steg hurtigt, indtil een Handler tilbød at købe dem alle til 4 pound sterling pr. Stk.

Til denne Pris købte Kong George en Fireblok og betalte altsaa ca. 300 Kr. herfor.

— Havde Drengen haft lidt Kendskab til Frimærker, havde han selvfølgelig selv beholdt Mærkerne og købt et nyt Ark.“

„Ja selvfølgelig! Den var jo oplagt.“

Husk Sommerens Opgave i Juli-Nummeret.

Indleveringsfristen udløber 10. August.

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velmagende

Spejder Chocolate

med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

Nimbus

Enhver Spejderfører

bor kore

NIMBUS

KORT TIL VERDENS ENDE
PAA

SCHJØNNING & ARVES
CYKLEDÆK
og SLANGER

VIDUNDERLIGT LEVENDE

KNAGENDE STÆRKE

FRA
ROSKILDE TIL ROM
PAA
BJØRNELÆDER

Er det sandt, at Bjørnelæder-Saalerholder 3 Gangsaaletænge som andre? — Ja! Sjældent er et saa overbevisende praktisk Bevis blevet fort, som da Journalist Strange Arnfast sidste Efteraar vandrede paa et eneste Par Bjørnelæder-Saaler til Rom fra Roskilde — over Leipzig, München, Innsbruck, Venedig og Florens — og tilbage fra Rom over Genua, Mentona til Nizza.

Dette vil sige følgende: Saalerne havde holdt 3300 km. — Skridttælleren viste, at Arnfast havde gaaet 435825 Skridt — almindelige Saaler vilde knapt kunne vare en Trediedel af denne Tur. Dette var saa at sige et Forsøg „i Marken“.

Kent videnskabeligt er det samme Bevis fortaalt selve Statsprovenstatsten, der efter en Prøve med en særligt konstrueret „Sildprøve-Maskine“ har attesteret, at et Par Bjørnelæder-Saaler taaler tre Gange saa meget som de almindelige.

1/2 Grænlædefabrik, Jørgen Wisner, Roskilde.

Spejder
Maga-

Landemærket 3



Munderings
sinet.

Landemærket 3



Alle Spejdere i

Det danske Spejderkorps
ved, at kun naar ovenstaaende Varemærke
findes paa Varerne er man fuldkommen sikker.



Spejder-Munderings-Magasinet A/s

Landemærket 3. København K. Tlf. 10 909

(Lige overfor Rundetaarn)

HUSK

SOMMERENS OPGAVE

I FORRIGE NUMMER

Indsendelsesfristen udløber 10. August.